

ιεροδιάκονος οὗτος εἰς τὸ ἐξῆς ἀνενόχλητος ἀπὸ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ καὶ ἀνεπηρέαστος. ἡ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος. ἀντιστραφήτω τὸ παρὸν τῷ ἱεροδιακόνῳ εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμῆς πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνι ματῶ ἰνδ. γ' †.

CCCLXXXIV. (6903—1395) maio. ind. III.

Patriarcha metropolitanus Nicaeae monet, ne monachis Romaniothisae molestiam exhibeat.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Νικαίας, ὑπέρτιμα καὶ ἔταρχε πάσης Βιθυνίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτούργε· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. οἱ ἀπὸ τοῦ μονοδρίου τοῦ περὶ τὴν Κίον εἰς ὄνομα τιμωμένου τῆς πανυπεράγνου μου θεοποιήτης καὶ θεομητόρας καὶ ἐπικεκλημένου τῆς Ρωμανιωτίσσης, ὃ τε τιμιώτατος ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικός, κῆρ Ματθαῖος, καὶ ὁ μοναχὸς κῆρ Μαρκιανός, ἀναδραμόντες εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα συνοδικῶς προκαθημένην ἀνέφερον, ὡς πρό τινος ἤδη καιροῦ ἐζήτησας καὶ ἔλαβες ἐκ τοῦ μοναστηρίου αὐτῶν δανειακῶς αἴτου μόδιον ἐν καὶ οἶνον, ὅσον δῆτα καὶ ἔλαβες, ἅπερ ἀπαιτούμενος παρ' αὐτῶν, ἐπεὶ καὶ χρεῖαν εἶχον αὐτῶν, ἅποροι καὶ πτωχοὶ καλόγηροι ὄντες καὶ τῶν ἀναγκαίων ἔχοντες σπάνιν, οὐ μόνον αὐτοῖς (οὐ) δέδωκας ταῦτα, ἀλλὰ καὶ πέμψας τὴν τε ἐκκλησίαν τοῦ μονοδρίου ἡσφάλισας, καὶ ταῦτα κατὰ τὸν τῆς μεγάλης πέμπτης καιρὸν, καὶ αὐτοὺς τῆς τῶν ἁγιασμάτων κοινωνίας ἐκώλυσας, καὶ διέμεινεν ἡ ἐκκλησία αὐτῶν ἡσφαλισμένη μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς τῶν ἡμερῶν βασιλίδος, τῆς λαμπρᾶς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως· καὶ οὐ μόνον ταῦτ' εἶπον παθεῖν παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα ἀπαιτήσεις ταγῶν καὶ ἀγγαρίας τοῦ τῆς μονῆς Ἰσπαριπίου καὶ τοιαῦτά τινα, δι' ἃ καὶ ἐδεήθησαν τῆς ἡμῶν μετριότητος γράψαι σοι περὶ τούτων. εἴπερ οὖν αὐτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, ὡς οἱ μοναχοὶ ἀνέφερον, οὐκ ἐποίησας κανονικῶς, οὐδ' ὡς ἔπρεπεν, οἶδας γὰρ καὶ αὐτὸς, ὁποῖαν τὴν καταδίκην ἐπάγουσιν οἱ ἱεροὶ καὶ θεῖοι κανόνες τῷ δι' ἀίσχροκέρδειαν ἢ ὄλως οὐκ εὐλογον αἰτίαν ναὸν θεοῦ ἀποκλείσαντι, ἀλλ' οὐδὲ δίκαια ἔχεις τοὺς μοναχοὺς ἀπαιτεῖν ἕτερόν τι πλὴν τοῦ ἐν ταῖς τελεταῖς μνημοσύνου καὶ τοῦ συνήθους κανονικοῦ καὶ οὐπερ ἐλάβανον καὶ οἱ πρό

σοῦ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ κατὰ καιροὺς ἡμέτεροὶ ἑξαρχοὶ Κίου, πλέον δὲ τούτων οὔτε οἱ μοναχοὶ σοὶ ὀφείλουσιν, οὔτε σὺ δίκαιον ἔχεις ἀπαιτεῖν αὐτοὺς μέχρι καὶ τοῦ λεπτοτάτου. διὰ τοῦτο γράφομέν σοι συνοδικῶς, ἵνα προηγουμένως μὲν ἀποδῶς πρὸς τὸ μονῦδριον, εἴ τι ἔλαβες δανειακῶς, χωρὶς τινος λόγου, εἴτα καὶ τοῦ λοιποῦ ἀποστῆς τοῦ ἐπηρεάζειν καὶ ἀπαιτεῖν καὶ ἀεὶ δι' ὄχλου τοῖς μοναχοῖς γίνεσθαι, παραγγελίαν γάρ ἔλαβον παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἵνα χωρὶς τοῦ μνημοσύνου καὶ τοῦ συνήθους κανονικοῦ οὐδὲν ἕτερον ἀποδιδῶσι πρὸς σέ· εἰ μὲν οὖν οὕτω ποιήσεις, ἤδη καλόν, εἰ δὲ ἔχεις τι λέγειν περὶ τούτου, ἔλθε χωρὶς τινος ὄλωσ ἀναβολῆς, ἵνα πᾶν, εἴ τι ἔχεις, εἴπῃς ἐνεαῦθα καὶ ἀντικριθῆς μετ' αὐτῶν, ἀνενοχλήτους δὲ παντελῶς ἄφες αὐτοὺς, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς καὶ τὰ ἴδια, καθὼς παρακελευόμεθα. ἀντίστροφον δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ παρὸν εἰς δικαίωμα †.

† Ἔῖχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ ματίφ ἰνδ. γ' †.

CCCOLXXXV. (6903—1395) maio. ind. III.

Patriarcha litteris datis ad metropolitam Thessalonicensem iudicat causam Hypomonas monachae cuiusdam.

† Ἰσρώτατε μητροπολίτα Θεσσαλονίκης, ὑπέριτε καὶ ἑξαρχέ πάσης Θεσσαλίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγέ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη τῇ σῇ ἰσρότητι ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. Ἰπομονή μοναχὴ ἢ Καλοθετίνα δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς αὐτῆς ἠξίωσε καὶ παρεκάλεσε συνοδικῶς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ἵνα ἐξετασθῇ καὶ εὔρεθῇ καὶ λάβῃ, ὅσον ἔχει δίκαιον ἀπὸ τῆς παρουσίας τοῦ ποτὲ ἀνδρὸς αὐτῆς Θεοδώρου τοῦ Καλοθέτου ἐκείνου, ἐνεφάνισε δὲ καὶ ἴσον σεκρετικοῦ γράμματος, ὃ διελάμβανε, τὴν τε τῆς ἐκκλησίας διάγνωσιν τὴν περὶ τοῦ συνοικεσίου ἐρρῶσθαι καὶ ἀδιάζευκτον μένειν τὸ συνοικέσιον, ὡς μὴ δυναθῆντος τοῦ Καλοθέτου παραστῆσαι δι' ἀπόδειξιν, ὅσα κατηγόρει τῆς αὐτοῦ γυναίκος, καὶ πρὸς τούτοις διελάμβανε, ἵνα διψὸς πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ὁ Καλοθέτος ὑπὲρ διατροφῆς καὶ λοιπῆς ἐξόδου αὐτῆς χρόνου ἑνὸς εἴτου κάρταν μίαν ἡμισυν, οἴνου μέτρα μ', ξύλων καυσίμων χιλιᾶδα μίαν καὶ ὄφονλου χάριν καὶ λοιπῆς ἐξόδου ὑπέρορα λ', μετὰ δὲ τὴν τοῦ χρόνου παραδρομὴν, εἴ τι ἂν ἀποφῆνηται ἢ ἐκκλησία περὶ

τοῦ συνοικεσίου, τοῦτο τὸ στέργον ἔχειν ὀφείλει, ὃ καὶ ἡμῶν
 ἔδοξεν εὐλογον ἅμα καὶ δίκαιον. ὀφείλει γάρ ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ τὰ
 ἀρκοῦντα, μέχρις ἂν ἀπ' αὐτῆς νομίμως καὶ μετὰ αἰτίας εὐλόγου καὶ
 δικαίας διαστῆ· νῦν οὖν, ἐπειδὴ τὸ χρεῶν ἐλειτούργησεν ἐκεῖνος, ἀπο-
 ρος δ' αὕτη περιλειφθεῖσα ζητεῖ μαθεῖν τε καὶ λαβεῖν, ὅσον ἔχει δι-
 καιον. ἀπὸ τῆς περιουσίας ἐκείνου, διέγνωμεν καὶ ἀπεφηνάμεθα, ἵνα
 παρ' ὅσον χρόνον ἀδιάσπαστον ὑπῆρχε τὸ συνοικεσίον, δίκαιον ἔχειν
 λαμβάνειν τὴν Καλοθέτιναν κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅσα
 ἀνωτέρω διεληφται καὶ ἔν δει(ται). ταύτην διεκρίνειν ἢ τοῦ σεκρέτου
 διάγνωσις, ὡς ὀφείλοντος τοῦ Καλοθέτου τρέφειν αὐτήν, μέχρις ἂν
 ἐκείνου γονὴ ἦν καὶ ὠνομάζετο. ἐξετασθήτω τοίνυν παρὰ τῆς σῆς
 ἱερότητος ὅ τε χρόνος ὁ μεταξὺ καὶ εἴτεπερ ἔλαβεν ἢ γονὴ, καὶ
 οὕτως ἰκανωθήτω ἀπὸ τῆς περιουσίας ἐκείνου κατὰ τὸ ἀκέραιον εἰς
 τὰ κατ' ἔτος ὀφειλόμενα ταύτη χάριν τῶν ἀναγκαίων, κατὰ τε τὴν αὐ-
 τόθι σεκρετικὴν διάγνωσιν καὶ τὴν ἡμετέραν ἐπίκρισιν. ἐπεὶ δὲ νόμι-
 μόν ἐστιν, εἴπερ τις μοιχείαν κατηγορήσει τῆς αὐτοῦ γυναικός, καὶ
 μὴ δυνήθῃ τὴν κατηγορίαν συστήσαι, ἄδειαν ἔχειν τὴν γυναῖκα, παρ-
 αιτουμένην τὴν μετ' αὐτοῦ συνοικησιν, λαμβάνειν τὴν τε προῖκα αὐ-
 τῆς καὶ τὴν προγαμιαίαν δωρεάν αὐτῆς, ἀλλὰ δὴ καὶ ἕτερον τρίτον
 τῆς προγαμιαίας δωρεᾶς ἐπὶ ταύτῃ, λέγομεν καὶ ἀποφαινόμεθα, ἵνα,
 εἴπερ οὐκ ἔφθασε λαβεῖν ταῦτα κατὰ τὸ ἀκέραιον ἢ Καλοθέτινα ἢ
 διὰ τινὰ ῥαθυμίαν καὶ ἀμέλειαν αὐτῆς ἢ διὰ δυναστείαν καὶ βίαν
 τοῦ Καλοθέτου ἐκείνου, λάβῃ νῦν αὐτὰ ἀπὸ τῆς περιουσίας ἐκείνου
 κατὰ τὸ ἀκέραιον. γενέσθω γοῦν καὶ τοῦτο μετ' ἐπιμελείας καὶ ἀκρι-
 βούς ἐξετάσεως παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος. ἔτι ἐπεὶ καὶ διὰ τὴν κατη-
 γορίαν, ἣν οὐκ ἐδυνήθη ὁ Καλοθέτος ἀποδείξαι, ἠδίκηται ἢ γονὴ καὶ
 διὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς αὐτῆς, ἣν μανείς ἀδίκως ἅμα καὶ παρανό-
 μως ἐφόνευσεν ὁ Καλοθέτος, πολλῶν πλέον ἠδίκηται, εἴπερ ἀποδειχθῆ,
 ὅτι πάντα τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα ἀπέδωκεν αὐτῇ κατὰ νόμους, ὡς
 ὀφείλεν, διὰ μόνον τὸν φόνον τῆς αὐτῆς μητρὸς διακρί(ομεν), εἴπερ
 εὗρισκονται τοῦ Καλοθέτου ἐκείνου πράγματα, γενέσθαι τινὰ προ-
 μῆθειαν εἰς τὴν Καλοθετινὰν πρὸ πα . . . . ψυχικοῦ τε καὶ λαϊκῶν
 μνημοσύνων τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ γίνεσθαι ὀφειλόντων. γενέσθω γοῦν
 τὰ πάντα μετ' ἐπιμελείας παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος, μεθ' ἧς ἢ τοῦ
 θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἴη †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνι μαίφ ἰνδ. γ' †.

CCCOLXXXVI. (6903—1395) maio. ind. III.

Patriarcha dirimit controversiam ortam inter monachos Kosinitsas et Batopedii de mola quadam aquaria.

† Τιμιώτατε ἐν ἱερομονάχοις καὶ καθηγουμένε τῆς σεβασμίας καὶ θείας μονῆς τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τῆς πανοπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐκικεκλημένης τῆς Κοσινιτζης, κατὰ πνεῦμα οὐδὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος κύρ . . . , καὶ οἱ ἐν αὐτῇ εὕρισκόμενοι ἅπαντες ἱερομόναχοι καὶ μοναχοί· χάρις ὑμῖν εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ, οἱ Βατοπέδιοι πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἀναδραμόντες ἀνέφερον, ὡς περὶ τὸν Πάνακα ποταμὸν πλησίον τοῦ αὐτῶν ὕδρομύλωνος ἐποιήσατε καὶ ὑμεῖς νῦν ἕτερον ὕδρομύλωνα, ἐξ οὗ συμβαίνει τὸν ἐκείνων ἀργὸν καὶ ἀπρόσοδον εἶναι, διὸ καὶ ἀναγκασθέντες ἔδειξαν τοῦτο πρὸς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Σερρών καὶ ὑπέρτιμον, ὡς ἡμέτερον ἔξαρχον, εὕρισκόμενον τότε εἰς τὰ αὐτόθι μέρη, ὃς δὴ διακώλυσε μὲν ὑμᾶς μὴ ποιῆσαι τὸν μύλωνα, ὡς μὴ ἔχοντας πρῶτην ἐκείσε νομὴν καὶ συνθήθειαν τοιαύτην, ὑμεῖς δὲ κατελύσατε μὲν τὴν ἐκείνου γνώμην τε καὶ διάκρισιν, ἐποιήσατε δὲ τὸν μύλωνα δυναστεία χρησάμενοι· εἴπερ οὖν οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, ἐποιήσατε κακῶς καὶ εἰς ἡμετέραν περιφρόνησιν, ἣ γὰρ εἰς τὸν ἡμέτερον ἔξαρχον κατάφρονησίς τε καὶ ἀπειθεία εἰς ἐμὲ ἀναφέρεται· διὰ τοῦτο ἔχει πάντας ἡμᾶς ἢ μετριότης ἡμῶν, τοὺς μὲν ἱερωμένους ἀργοὺς πάσης ἱερωσύνης, τοὺς δὲ ἰδιώτας ὑπὸ φρικώδη ἀφορισμὸν, μέχρις ἂν καταχαλάσῃτε χωρὶς τινος ὅλως προφάσεως τὸν μύλωνα, ὃν ἐποιήσατε παρὰ γνώμην τοῦ ἡμετέρου ἐξάρχου. ποιήσατε γοῦν τοῦτο χωρὶς τινος ὅλως ὑποθέσεως, καὶ τότε, εἴπερ τι ἔχετε λέγειν δίκαιον, ἔρχεσθε ἐνταῦθα, καὶ ἀκουσόμεθα ὑμῶν, καὶ μέλλομεν διακρίναι, εἴτιπερ ἔχετε δίκαιον· πρὸ τοῦ χαλάσαι δὲ τὸν μύλωνα καὶ καταλῦσαι, ὅσον ἐποιήσατε δυναστεία ἀρχοντικῆ, οὐδὲ λόγου ὑμῶν ψιλοῦ ἀκουσόμεθα. ἔσονται δὲ καὶ οἱ μὲν ἱερωμένοι ὑμῶν ἀργοί, οἱ δὲ ἰδιῶται ἀφωρισμένοι, μέχρις ἂν ποιήσῃτε, καθὼς παρακελεύομεθα· σπουδάσατε οὖν, ἵνα ποιήσῃτε, καθὼς γράφομεν πρὸς ὑμᾶς, ἵνα καὶ συγγνώμῃς ἐπιτύχητε, καὶ ἢ τοῦ θεοῦ χάρις ἢ μετὰ πάντων ὑμῶν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς, τὸ μὴνι μάτῳ ἰνδ. γ' †

CCCOLXXXVII. (6903—1395) maio. ind. III.

Annotationes synodicae.

I. † Μηνι μάτῳ ἰνδ. γ' ὁ ἀπὸ τῆς Μαυροβλαχίας Ἰσάκιος ἔγραψεν εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην περὶ τῶν προσόντων αὐτῷ μονοδρίων ἐν τῇ Μαυροβλαχίᾳ, τῆς Παναγίας καὶ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, καὶ παρεκάλεσε τὴν μεγάλην ἀγιωσύνην αὐτοῦ, ἵνα ἀναδέξῃται ταῦτα κτητορικῶς, ὅστις δεξάμενος τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ ἠδδόκησε τοῦτο, καὶ ἀπελύθη τιμία αὐτοῦ γραφή περὶ τοῦτου, ἵνα ἡ μὲν κτητορεία τῶν μονοδρίων ὑπάρχῃ πατριαρχικῇ, ὁ δὲ κατὰ καιροὺς εὐρισκόμενος ἀρχιερεὺς ἔχῃ τὸ κανονικὸν αὐτοῦ καὶ τὸ μνημόσυνον κατὰ τὴν συνήθειαν ἀπ' αὐτῶν. ὅθεν καὶ διὰ πληροφориαν ἐσημειώθη ἐνταῦθα †.

II. † Τῷ αὐτῷ μηνι ἀπελύθη τιμία πατριαρχικὴ γραφή, ἵνα ἐγκρατῆς γένηται τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μαυροβλαχίας ὁ ἐκείθεν ἐλθὼν πρωτοπαπᾶς, κυρ Πέτρος, καὶ ποιῇ πάντα τὰ ἐκείσε ἐκκλησιαστικὰ πλὴν τῆς χειροτονίας, σκουδάσῃ δὲ, ἵνα ἐκβληθῶσιν ἀπὸ τῶν ἐκεῖ καὶ οἱ εὐρισκόμενοι ἐκείσε ψευδοεπίσκοποι, καὶ οὕτως ἵνα τύχη ὁ λαὸς ἄσπας καὶ ὁ βοσβόδας συγχωρήσεως τοῦ ἐπενεχθέντος κατ' αὐτῶν ἀφορισμοῦ πρὸ καιροῦ. ἐτάχθη δὲ τοῦτο εἶναι ἡγῶν τὸ δικαίῳ εὐρίσκεισθαι τὸν πρωτοπαπᾶν τῆς μητροπόλεως ταύτης, μέχρις ἂν διόρθωσις γένηται εἰς τὰ πράγματα, καὶ ἡ ὁ γνήσιος μητροπολίτης Μαυροβλαχίας ἀπέλθῃ ἐκείσε (νῦν γὰρ περὶ τὸν Τρίναβον ἐπιδημεῖ) ἢ ἄλλο τι γένηται θεραπευτικώτερον τοῦτου. ὅθεν διὰ πληροφориαν ἐσημειώθη καὶ τοῦτο ἐνταῦθα †.

CCCOLXXXVIII. (6903—1395) maio. ind. III.

Patriarcha protopapas Petro confert administrationem metropolis Russoulae schias.

† Ἐνταλμα †.

I. † Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος παραδίδωσι τῷ ἐντιμοτάτῳ πρωτοπαπᾶ τῆς Ῥωσοβλαχίας, κυρῷ Πέτρῳ,

ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶ υἱῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, εἰς οἰκονομίαν
 καὶ διοίκησιν τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ῥωσοβλαχίας, ὅστις καὶ
 ἀπελθὼν ἐκείσε ὀφείλει ἐπιλαβέσθαι ὡς δικαίῳ τῆς ἡμῶν μετριότη-
 τος τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν ταύτην μετὰ πάντων τῶν προϋόντων
 αὐτῇ δικαίων καὶ προνομίων καὶ ἐπιμελεῖσθαι τῆς συστάσεως αὐτῆς,
 ἔχων ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν κρίνειν καὶ ἐξετάζειν τὰς ἐρχομένας εἰς
 αὐτὸν ὑποθέσεις ἐκκλησιαστικὰς τε καὶ κοσμικὰς καὶ, ὡς τὸ δίκαιον
 ἀπαιτεῖ τοῦ θεοῦ, ἀποφαίνεσθαι περὶ αὐτῶν, κολάζειν τε τοὺς πταίον-
 τας ἱερεῖς καὶ εὐθύνειν κανονικῶς, ἀναγνώστας σφραγίζειν ἐκ τῶν ἐν
 αὐτῇ, πνευματικῶς πατέρας ἐγκαθιστᾶν τοὺς ἀξιους, θείους καὶ ἰε-
 σοῦς οἴκους καθιεροῦν, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς παραδοθεῖσαν συνήθειαν,
 τοὺς γε μὴ ἀναγομένους πρὸς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα καὶ ζητοῦν-
 τας τὴν τοῦ διακόνου χειροτονίαν ἢ τοῦ πρεσβυτέρου κρίνειν καὶ ἐξε-
 τάζειν καὶ ἐρευνᾶν καὶ, εἴπερ εἴησι τὴν πολιτείαν αὐτῶν ἀκατάγνω-
 στον, δέχεσθαι τὰς ὑπὲρ αὐτῶν μαρτυρίας, ἀποστέλλειν τε αὐτοὺς
 πρὸς τινὰ τῶν πλησίον ἀρχιερέων καὶ οὕτω μετὰ γνώμης αὐτοῦ δέ-
 χεσθαι ἐκείνους τὴν χειροτονίαν, πλὴν δὲ αὐτοῦ τῆς γνώμης καὶ τοῦ
 θελήματος μηδένα χειροτονηθῆναι λέγομεν, διδάσκειν τε τὸν ἐν (αὐ)τῇ
 χριστῶνον τοῦ κυρίου λαὸν καὶ μετὰ παραινέσεως καὶ νοσηθείας
 εἰσάγειν αὐτοὺς πρὸς ἐργασίαν τοῦ νόμου τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἐντολῶν
 αὐτοῦ, οὕτω γὰρ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆς ὀφελείας ἐκείνων λήφεται μι-
 σθὸν ἀπὸ θεοῦ· ὀφείλουσι δὲ καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ εὐρισκόμενοι τῇ
 Ῥωσοβλαχίᾳ καὶ πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ αὐτῆς στέργειν καὶ τιμᾶν αὐτὸν ὡς
 δικαίῳ ἐμὸν καὶ ἀκούειν τοὺς λόγους καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ καὶ
 ποιεῖν αὐτοὺς, γινώσκοντες, ὅτι τοῦτό ἐστιν ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς αὐ-
 τῶν· ὁ γὰρ πρωτοκαπὸς αὐτός ἐκεῖνα μέλλει ποιεῖν εἰς αὐτοὺς τὰ
 ὀφελούοντα καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν, διὰ τοῦτο καὶ πάντες ὀφείλουσιν
 ἀκούειν αὐτοῦ, πρὸ δὲ τούτων οἱ ἱερεῖς, οἱ ἱερομόναχοι, οἱ μοναχοὶ
 καὶ ὅσοι τῆς ἱερατικῆς εἰσι τάξεως, εἰδότες, ὡς ἢ πρὸς αὐτὸν ἀγάπη
 καὶ στοργὴ καὶ τιμὴ εἰς ἐμὲ ἔρχεται, ὅς ἔστησα αὐτὸν ἀντ' ἐμοῦ ὡς
 δικαίῳ, ὡς φρόνιμον ἄνθρωπον καὶ καλὸν, καὶ ὡσπερ μέλλει εὐλογεῖν
 καὶ εὐχὴν ἔχειν ἀπ' ἐμοῦ, ὅς ἂν φανῇ εὐπειθὴς καὶ καλὸς εἰς τὰ
 δικαίωμά μου, οὕτω πάλιν ὀργισθῆσομαι εἰς ἐκείνον, ὅστις αὐτὸ δέχε-
 ται αὐτὸν ὡς ἐμὲ, οὐδὲ ἀκούει αὐτοῦ· ἔθεν καὶ εἰς ἀφάλειαν ἀπο-

λέλυται τῷ ῥηθέντι πρωτοπαπᾶ και δικαίῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος και τὸ παρὸν αὐτῆς γράμμα †.

† Εἶχε και διὰ τιμίας πατριαρχεικῆς χειρὸς τὸ μηνι μαίῳ ἰνδ. γ' †.

II. † Εὐγενέστατε, ἀνδρικώτατε, φρονιμώτατε μέγα βοεβόδα και αὐθέντα τῆς Ῥωσοβλαχίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ οἷε τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Στέφανε· χάριν, εἰρήνην, ἔλεος και εὐλογίαν ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος ἐπέσχεται τῇ εὐγενείᾳ σου ἡ μετριότης ἡμῶν. ὁ εὐλαβέστατος πρωτοπαπᾶς, κῆρ Πέτρος, ἤφευρεν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα τὰ γράμματα τῆς εὐγενείας σου, και παρεκάλεσε και αὐτὸς πολλὰ, ἵνα εὐλογήσωμεν τοὺς ἐπισκόπους, και ἀφήσωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον σου. ἡμεῖς γοῦν διὰ τὴν ἀγάπην τῆς εὐγενείας σου, εἴ τι ἄλλο ἐζήσεις, μὴ ἐμποδιζόμενον παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων, ἐμέλλομεν ποιῆσειν αὐτὸ, τὸ δὲ νὰ ἀφήσωμεν τοὺς ἐπισκόπους αὐτοῦ, νὰ χειροτονεῖσαι και νὰ λειτουργοῖσαι, οὐδέποτε θέλομεν ποιῆσειν τοῦτο, ὅτι ἔχει αὐτοὺς ὁ θεὸς και ἡ μετριότης ἡμῶν ἀνευλογήτους ὡς κλέπτας και μοιχοὺς και ληστὰς, ὅτι παρὰ γνώμην τῆς ἱεράς και μεγάλης συνόδου ἤρπαξαν τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ῥωσοβλαχίας, και εἴ τι ποιοῦσαι αὐτοῦ, ἐνε εἰς βλάβην τῶν ψυχῶν σας και εἰς κατάλυσιν τοῦ τόπου σας, ὁ θεὸς γὰρ ὀργίζεται εἰς αὐτοὺς πολλὰ· ἐὰν γοῦν θέλῃς, νὰ ἐνε ὁ θεὸς πάντοτε μετὰ σοῦ, και νὰ σὲ εὐλογῇ, και νὰ βοηθῇ τῷ λαῷ σου και τῷ τόπῳ σου, διώξέ τους ἀπ' αὐτοῦ, και ἔχω σε και ἐγὼ, ὁ πατήρ σου, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, συγκεχωρημένον ἐν ἀγίῳ πνεύματι και εὐλογημένον και πάντα τὸν λαόν σου και τὸν τόπον σου και ὄλους τοὺς ἀποθαμένους σου. περὶ δὲ τῆς ἐκκλησίας μου τῆς εὐρισκομένης αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον σου ἠθέλησα νὰ ποιῆσω τὸν πρωτοπαπᾶν, κῆρ Πέτρον, ἔξαρχον και δικαίῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος, νὰ ἐνεργῇ αὐτὸς πάντα τὰ ἐκκλησιαστικά, και αὐτὸς οὐδὲν ἠθέλεν, ἠνάγκασά τον πολλὰ, και αὐτὸς οὐδὲν ἤκουσεν· ἠθέλα νὰ ἐπάρω τὴν ἱερωσύνην του, και νὰ τὸν ἔχω και ἀνευλόγητον, και διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη και ἤκουσέ με, και ἀπῆρε γράμμα μοῦ, ἵνα κρατῇ τὴν ἐκκλησίαν ταύτην, ὡς δικαίῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος. ἄς ἔχῃ τοῖνον και ἀπὸ τῆς εὐγενείας σου ἀγάπην και τιμὴν και βοήθειαν, νὰ διώξῃ τοὺς ψευδο-

επισκόπους, και ὅταν γένηται τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καθὼς γράφομεν, τότε θέλομεν φροντίσειν, νὰ ποιήσω αὐτοῦ μετὰ και τοῦ θελήματός σου μητροπολίτην, νὰ εὐλογῇ και νὰ ἀγαθῶς πάντα, ἐπεὶ ἐκεῖνος θέλει ἐλθεῖν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἱερῶν κανόνων και ἀποστολικῶν παραδόσεων, και θέλει ἔχειν και εὐλογίαν τῆς μεγάλης συνόδου. ἡ εὐχή μου και ἡ εὐλογία μου μετὰ τῆς εὐγενείας σου και παντός τοῦ λαοῦ σου †.

III. † Οἱ ἐν τῇ Ῥωσσοβλαχίᾳ ψεματένιοι ἐπίσκοποι, σὺ τε Ἰωσήφ και σὺ Μελέτιε· ἐξούρετε, ὅτι ἀποταχὺς ἔγραφέ σας ἡ μετριότης μου, και ἤργησέ σας, και ἠφόρισέ σας ὡς ἀνθρώπους ἀδίκους και παρανόμους και πολιτευομένους ἔξω τῶν θείων και ἀγίων κανόνων, ὅτι ἤρπαξατε ἐκκλησίαν, τὴν οὐδὲν ἐμετέχετε, και κρατεῖτέ την, και ἐδιώξατε τὸν μητροπολίτην τὸν εὐλογημένον ἀπ' ἐμένα, ὅπου τὴν ἐμετέχει, και ἀκούω, ὅτι ὑπάρχετε και γέροντες, και οὐδὲν τὸν θάνατον τρέματε, ἀμὴ θέλετε νὰ ὑπάγεται και κολάζεσθε εἰς ἐκείνην τὴν ἀτσλεύτητον κόλασιν, ὅπου οὐδὲν πλερόνει ποτέ. ἐδῶ δὲ ἦλθεν και ὁ πρωτοκαπᾶς ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ἰσχύϊ κινήσας ἀνασπαστικῶς τῆς ἡμῶν μετριότητος. κὴρ Πέτρος, και παρεκάλεσέ με πολλά, διὰ νὰ (σά)ς συγχωρήσω, και οὐδὲν τον ἤκουσα, ἀμὴ εἶπα τον, ὅτι ἀνθρώπους ἀδίκους και παρανόμους οὐδὲν μας ἀφήνουν οἱ κανόνες μας, νὰ τοὺς συγχωρήσωμεν, ἐνε δὲ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι τάχα ἐσεῖς και πολλά ἀναίσχοντοι, ὅτι, ἀπ' ὅτου σας ἠφόρισεν ὁ μητροπολίτης σας, πάλιν λειτουργεῖτε, και ἄλλον κακὸν ἐὰν οὐδὲν εἴχετε, αὐτὸ μόνον σώζει, νὰ σὰς ποιήσῃ πολλὸν κακόν. διὰ τοῦτο γράφω σας, ὅτι τὴν ἐκκλησίαν μου αὐτὴν παρέδωκά την τὸν πρωτοκαπᾶν, νὰ ποιῇ, ὅσα λέγουσιν οἱ κανόνες μου, ἐνε γὰρ ἄνθρωπος φρόνιμος, παιδεμένος και καλός, και ἀποδεξάμεν τον· ἐσὰς δὲ πάλιν γράφω σας, ὅτι, ἐὰν οὐδὲν φύγετε ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν αὐτὴν, ἔχω σας ἀργούς και ἀφωρισμένους ὡς παρανόμους και κακοὺς ἀνθρώπους και κλέπτας και μοιχοὺς και ληστές. ἐὰν οὖν θέλετε νὰ εὐρητε τὴν σωτηρίαν σας, ἐλάτε ἐδῶ, νὰ κανονισθῆτε ἀπὸ τὴν μεγάλην σύνοδον εἰς ὅσα ἐπταίσατε, νὰ μηδὲν χάσετε τὴν ψυχὴν σας. ἄλλον γοδὸν πρᾶγμα οὐδὲν ἐνε, νὰ σὰς βοηθήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν σας, εἰ μὴ νὰ ἐλθῆτε ἐνταῦθα †.

† Εἶχε και διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ ματίφ ἰνδ. γ' †.

IV. † Οἱ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ τῆς Ῥωσοβλαχίας μητροπόλει εὐρι-
 σκόμενοι εὐλαβέστατοι κληρικοί, ἱερεῖς, ἱερομόναχοι, μοναχοί, ἄρχον-
 τες καὶ ὁ λοιπὸς χριστιάνωμας τοῦ κυρίου λαοῦ, τέκνα ἐν κυρίῳ ἀγα-
 πητὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος χάρις ὑμῖν εἴη ἅπασι καὶ εἰρήνη ἀπὸ
 θεοῦ παντοκράτορος. ἔδω ἦλθεν ὁ ἐντιμότατος πρωτοπαπᾶς σὰς, κατὰ
 πνεῦμα ἀγαπητὸς υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Πέτρος, καὶ ἐζήτη-
 σεν, νὰ σὰς συγχωρήσωμεν ἀπὸ τὸν ἀφορισμὸν, ὅπου σὰς ἠφόρισεν
 ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ὁ μητροπολίτης σας, διότι οὐδὲν ἐδέξασθε
 αὐτὸν, ἀμὴ ἐδιώξατέ τον, καὶ ἔχετε αὐτοῦ κακοὺς ἐπισκόπους καὶ
 ἀφωρισμένους, καὶ τὸν εὐλογημένον σας μητροπολίτην ἐδιώξατέ τον·
 διότι γοῦν ἐπαρεκάλεσέ με πολλὰ ὁ πρωτοπαπᾶς σας, διὰ τοῦτο γρά-
 φομέν σας, πλὴν ἐτζη σας ἔχω συγχεχωρημένους καὶ εὐλογημένους,
 ἐὰν ἐκβάλετε ἀπ' αὐτοῦ τοὺς κακοὺς αὐτοὺς καὶ ἀφωρισμένους καὶ
 ἀνευλογήτους καὶ φεματένιους ἐπισκόπους, καὶ νὰ μηδὲν δέξεται κἄν
 εἰς ἀπ' ἐσὰς ἢ εὐλογίαν των ἢ εὐχὴν των ἢ χειροτονίαν των, ἀμὴ
 νὰ τοὺς φεύγετε ὡς ἀνθρώπους, ὅπου ἔνε ἔξω ἀπὸ τῆς ἀγίας ἐκκλη-
 σίας τοῦ δεσπότη τοῦ μας, τοῦ Χριστοῦ, τὸν δὲ πρωτοπαπᾶν σας, διότι
 τον εἶδα καλὸν καὶ φρόνιμον καὶ παιδεμένον ἀνθρώπον, παρέδωκά τον
 τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν αὐτήν, νὰ σὰς ἀγιάτζη, νὰ κρατῆ τὴν ἐκκλησίαν,
 καὶ νὰ ἔχη τόπον μητροπολίτου εἰς ἐσὰς, νὰ κρίνη, νὰ ποιῆ πνευ-
 ματικούς, νὰ ποιῆ ἀναγνώστας, νὰ καθιερώνη ἀγίους ναοὺς, νὰ ἐξε-
 τάτζη, ὅσοι θέλουν νὰ γένουν ἱερεῖς, καὶ ἀφότου τοὺς ἐξετάσῃ, νὰ τοὺς
 πέμψῃ εἰς μητροπολίτην, ὅπου ἔνε κοντά, καὶ νὰ τοὺς χειροτονεῖ, νὰ
 ἔχη ἄδειαν νὰ λέγῃ τοὺς ἀνθρώπους, νὰ εὐλογοῦνται γυναῖκες μὲ τὸν
 νόμον, νὰ διδάσκῃ τοὺς ἀνθρώπους, νὰ ποιῶσιν καλά εἰς τὴν ψυχὴν
 των· ἀγωνίζεσθε οὖν καὶ ἀγαπάτέ τον, καὶ τιμᾶτέ τον, τώρα καὶ πλέον
 καὶ ὡς ἰδικόν μου, ὅτι ἔνε καλὸς ἀνθρώπος, καὶ ἂν τιμᾶτε αὐτόν,
 ἐμέναν το ποιεῖτε, αὐτόν γὰρ ὤρισα, νὰ κρατῆ τὴν ἐκκλησίαν μου, νὰ
 ποιῆ, ὅσα λέγουν οἱ κανόνες, ἕως ὅτου ἡ μητροπολίτης σας νὰ ἔλθῃ
 αὐτοῦ, ἢ νὰ ποιήσωμεν εἰς ἐσὰς ἄλλον πράγμαν καλόν, τὸ λέγουν οἱ
 κανόνες μ(ας) καὶ οἱ νόμοι μας. ἡ εὐχὴ μου καὶ ἡ εὐλογία μου μετ' ἐσὰς
 ὅλους· ἔχομεν καὶ τοὺς ἀποθαμένους σας συγχεχωρημένους καὶ εὐλογη-
 μένους, ἐὰν μας ἀκούσετε ἐσεῖς †.

† Ἔϊχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ· μηνὶ ματίω ἰνδ. γ' †.

CCCOLXXXIX. (6903—1395) maio. ind. III.

Hieromonachus Cyrillus constituitur exarchus Trapezuntis.

† Μηνί μαίω. ἰνδ. γ' παρεδόθησαν τὰ περί τήν Τραπεζούντα πατριαρχικά δίκαια εἰς τόν ἱερομόναχον Κύριλλον. καί δι' ἀσφάλειαν ἐσημειώθη ἐνταῦθα †.

CCCCXC. (6903—1395) maio ind. III.

Patriarchae litteras datas ad monasterium Batopedii de mola quadam aquaria.

† Πρωτάκιον πατριαρχικόν †.

† Τιμιώτατε καθηγούμενε τῆς κατὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος τὸν Ἄθω ἱεράς καί σεβασμίας τοῦ Βατοπεδίου μονῆς, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὴ υἱὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἱερομόναχε κῆρ Θεοδώριτε, καί οἱ λοικοὶ ἱερωμένοι καί γέροντες· χάρις ὑμῖν εἴη ἅπασι καί εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ. πρὸ μικροῦ ἐγράψαμεν ὑμῖν γράμμα συγχωρήσεως, ὅπερ διακομίζει αὐτόθι ὁ τιμιώτατος ἱερομόναχος καί προηγούμενος, κῆρ Ἰγνάτιος, ἐν ᾧ καί παρακελευόμεθα πᾶσιν, ἵνα συντηρηθῆτε τῇ τοῦ συνειδότος ἀπαραγράπτῃ κριτηρίῳ, καί λύσητε τὴν γινομένην ἀδικίαν παρ' ὑμῶν εἰς τὴν Σοφίαν, καί ἐάσητε αὐτὴν ἔχειν τὸν ὕδρομόλωνα αὐτῆς κατὰ τὸ ἐκτεθὲν περὶ τούτου εἰς δικαίωμα αὐτῆς γράμμα παρὰ τῶν ἐκκρίτων τῆς μονῆς, οὗ τὸ ἴσον καί διακομίζει αὐτόθι ὁ ἱερομόναχος Ἰγνάτιος· ἀρτίως δὲ εἰς πλείονα τῆς ἀληθείας εἴρῃσιν καί αὐτοῦ δὴ τοῦ δικαίου ἔδοξε καί τῇ ἡμῶν μετριότητι συνοδικῶς ἐξετάσαι τὰ ἐν τῇ τῆς Σοφίας δικαίωματι παρὰ τῶν τοῦ Βατοπεδίου ἐκκρίτων μοναχῶν· προκαθημένης τοίνυν συνοδικῶς τῆς ἡμῶν μετριότητος, συνδραζόντων αὐτῇ καί ἱερωτάτων ἀρχιερέων καί ὑπερέμων, τοῦ Κοζίκου καί τοῦ Μηδέας, ὁ τιμιώτατος ἐν ἱερομονάχοις, κῆρ Μακάριος, τὸ διαληφθὲν δικαίωμα τῆς Σοφίας εἰς ἐπήκοον τῆς ἱεράς δέδωκεν ἀναγνωσθῆναι συνόδου, παρόντος καί τοῦ ἱερομονάχου κῆρ Κοσμά καί ἀκρωμένου νουνεχῶς, ὅπερ κατὰ μέρος διεξέρει τὸ γράμμα, καί ἀγωνιζομένου καί σπουδῆν ὅτι μάλιστα ποιουμένου ὑπὲρ τῆς μονῆς· καί τοῦ τῆς Σοφίας δικαίωματος ἀναγνωσθέντος καί ἀκριβῶς παρ' ἡμῶν πάντων τὰ ἐν τῇ γράμματι κατὰ μέρος καταγεγραμμένα ἐξετασθέντα, ἔτι δὲ καί διὰ καταγραφῆς τῆς τῶν μολώνων θέσεως καί τῆς τοῦ καταμοῦ, ἣν οὕτως ἔχειν καί οὐκ ἄλλως καί ὁ ἱερομόναχος

Κοσμάς ὁμολόγησε· πληροφορηθείσης τῆς ἕφους ἡμῶν τὴν γινομένην αὐτόθι διένεξιν, διέγνω συνοδικῶς ἢ μετριότης ἡμῶν, γνώμη καὶ τῶν δηλωθέντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, καὶ ἀπεφάνητο, ὡς ἂν, ἐπεὶ διαλαμβάνεται ἐν τῷ τῆς Σοφίας δικαιώματι, ὅπερ τὸ Βατοπέδιον ἐποιήσατο πρὸς αὐτήν, ὅτι κοινὸν καὶ ἡνωμένον ἐστὶ τῶν τριῶν μολώνων τὸ ὕδρατώγιον, καὶ ἐν ταῖς κεφαλογούρναις τῶν μολώνων ὀφείλει μερίζεσθαι τὸ ὕδωρ καὶ εἰσέρχεσθαι τὰ τῶν δύο μολώνων ἀποστραγγίσματα εἰς τὸ μονομύλιον μετὰ καὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ Τριχᾶ ἐρχομένου ὕδατος καὶ εἰσέρχομένου εἰς τὸ κοινὸν ὕδρατώγιον, καὶ ὅτι ἐὰν πολλὴ γένηται κατάλυσις εἰς τὸ ὕδρατώγιον, ἐτάχθη, ἵνα ἀνοικοδομηθεὶ ὑμεῖς οἱ τοῦ Βατοπεδίου αὐτὸ δι' οἰκείας ὑμῶν ἐξόδου, καὶ ἔχειν τὴν Σοφίαν τὸ ἀρχῆθεν δίκαιον καὶ τὴν κοινότητα, ἣν ἀνέκαθεν ἐκέκτητο, εἰς τὸ τοιοῦτον ὕδρατώγιον, καθὼς καὶ περὶ τούτου ἀριδῆλως διέξεισι τὸ πρὸς αὐτὴν γράμμα τῶν Βατοπεδινῶν, δίκαιον καὶ ἄδειαν πλείστην ἔχη αὕτη θεῖναι τὸ μονομύλιον πλησίον τῶν μολώνων ὑμῶν, καὶ ὅπου ἄρα μετεθίκατε αὐτοὺς, καὶ κείσθαι αὐτὸ σόνεργος ἐπὶ τοσοῦτῳ διαστήματι, ἐφ' ὅσῳ καὶ πρώην ἔκειτο, καὶ ἀλήθειαν αὐτὸ ἀπὸ τῶν τοῦ κοινοῦ ὕδρατωγίου ὑδάτων, ὡς περὶ τὴν διενεργῶν τὸ πρότερον τὴν τοιαύτην οὖν καὶ δικαίαν καὶ νόμιμον καὶ ἀπαράγραπτον συνοδικὴν διάγνωσιν καὶ ἀπόφασιν καὶ ὁ ἱερομόναχος κῆρ Κοσμάς στέρξας ὑπεσχέθη καὶ αὐτοῖς, στέρξαι ὑμᾶς, καὶ συνεργὸς εἶναι εἰς τὴν τῆς ἀδικίας διάλυσιν ὅθεν καὶ γράφει καὶ παραδηλοῖ τὰ περὶ τούτου πᾶσιν ἢ μετριότης ἡμῶν, καὶ διακελεύεται, ὡς ἂν σπουδάσητε πάντες εἰς ἐκπλήρωσιν ὧν συνοδικῶς ἀπεφηνάμεθα, οὐδὲ γὰρ ἐνδέχεται ποτε ἕτερόν τι πραχθῆναι ὧν νῦν οὖν πολλῆ τῇ βασάνῳ καὶ ἐξετάσει διέγνωμεν. τῆς γοῦν παρούσης συνοδικῆς διαγνώσεως μετὰ σπουδῆς παρ' ἡμῶν γενομένης ἔσται τελεία καὶ ἡ εἰς ὑμᾶς γενομένη συγχώρησις παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος· τῆς ἀδικίας δὲ ἐπικρατούσης οὐδεὶς ὕψαλος ἐφ' ὑμῖν γενήσεται συγχωρήσεως· οἴδατε γάρ, ὅ φησιν ὁ πολὺς ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος· „ὅτι καὶ τὸ τοῦ βαπτίσματος θεῖον λουτρὸν τῶν ἡμαρτημένων, οὐ τῶν ἀμαρτανομένων ἔχει τὴν ἐκπλυσιν,“ καὶ ὅπως διαρρήδην ὁ μέγας ἀπόστολος βοᾷ· „ὡς ἀδικοὶ βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν“· τοὺς γοῦν παρὰ τῆς θείας ἐκείνου φωνῆς τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἐξαγομένους οὐδεὶς ἡμῶν εἰσαγαγεῖν δυνήσεται δι' ἀκατηλῆς συγχωρήσεως, ἐὰν τῇ ἀδι-

κία σπουδάζωσιν ἐπιμένειν, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς ἐκφάντορες τῶν θείων ἡκαιωμάτων καὶ τῷ θεῷ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτανόντων λόγον ἀποδοῦναι ὑφείλοντες, καὶ μάλιστα τῶν ἐπ' ἀδικίᾳ ἀναισχοντούντων, ἐκκοπήν ὑμᾶς τῆς καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ποιησώμεθα, ἀσυγγνώστους καὶ ἔξω τῆς τοχούσης συγκοταβάσεως, ἕως ἂν γένηται παρ' ὑμῶν ἡ τῆς ἀδικίας διόρθωσις, καὶ ἀποκαταστήσῃτε τὸ μονομύλιον διενεργεῖν εἰς τοὺς παῖδας τοῦ κοινωνοῦ ὑμῶν, Ἰωάννου ἐκείνου, καθὼς συνοδικῶς ἀρτίως διέγνωμεν καὶ ἀπεφηνάμεθα, ἀκριβῶς περὶ τοῦ δικαίου ἐκατέρων τῶν μερῶν πρότερον ἐξετάσαντες· ἀπαλλάξατε τοίνυν τὴν μὲν Σοφίαν τῆς ζημίας, σαυτοὺς δὲ τῆς ἀδικίας, καὶ ἡμᾶς ὧν καθ' ὑμῶν διαναστῆναι ὑπὲρ τοῦ δικαίου ὑφείλομεν, καὶ γράψατε καὶ πληροφορήσατε τὴν ἡμῶν μετριότητα, ὅση τις ὑπεγένετο ταῖς φυχαῖς ὑμῶν διόρθωσις ἐκ τῆς παρούσης διδασκαλίας καὶ συνοδικῆς ἀποφάσεως, ἵνα καὶ ἡ τοῦ θεοῦ χάρις ἢ μετὰ πάντων ὑμῶν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ: μηνὶ ματίφ ἰνδικτιῶνος γ' †.

Τὸ παρὸν γράμμα ἀπαραγράφτως γραφὸν ἐστάλη εἰς τὴν γυναῖκα εἰς δικαίωμα εἰς Μελενίκον δι' ἀσφάλειαν †.

ΟΟΟΟΧΟΙ. Sine anno.

Professio fidei Michaëlis, patriarchae Magnae Antiochiae et totius Orientis.

† Ὁμολογία πατριάρχου θεοῦπόλεως Μεγάλης Ἀντιόχειας, κυροῦ Μιχαήλ, ἣν ἀπέστειλε μετὰ τοῦ μητροπολίτου Ἡλιουπόλεως καὶ τοῦ ἐπισκόπου Ζεβεδαίου †.

† Μετὰ τὸ πιστεύω, καθὼς καὶ ἡμεῖς λέγομεν, ἀπαραλλάκτως φησὶν ἐπὶ τούτοις· ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα δι' ὕδατος τε καὶ πνεύματος, ἀναγεννητικόν τε καὶ καθαρτικόν μολισμῶν σαρκός τε καὶ πνεύματος, προσέρχομαι τοῖς ἀχράντοις μυστηρίοις, πιστεύων αὐτὸ ἀληθῶς εἶναι σῶμα καὶ αἷμα τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος θεοῦ λόγου καὶ δόντος αὐτὰ τοῖς πιστοῖς τοῖς εἰς βρῶσιν καὶ πόσιν ἄφροισιν ἁμαρτιῶν, δέχομαι πάσας τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις ἐγγράφους τε καὶ ἀγράφους, προσπέσσομαι καὶ προσκυνῶ τὴν πάνσεπτον εἰκόνα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος τοῦ θεοῦ λόγου τοῦ χρισθέντος θεότητι, προσκυνῶ τὸ ξύλον τοῦ τιμίου σταυροῦ διὰ τὸν ἐπ' αὐτῷ κρεμασθέντα σαρκί

κύριον καὶ πάντα τύπον τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τὰ ἱερά τε σκευὴ καὶ τοὺς σεπτοὺς ναοὺς καὶ τόπους καὶ τὰς ἱεράς βιβλους διὰ τὸν ἐν χειροποιήτοις δι' ἡμᾶς κατοικεῖν εὐδοκῆσαντα καὶ τὰ ἑαυτοῦ λόγια τοῖς ὕλικοις γεγράφθαι φιλανθρώπως ἐπινεύσαντα· προσκυνῶ καὶ τιμῶ τὴν εἰκόνα τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάσας τὰς σεπτὰς τῶν τοῦ Χριστοῦ θεραπόντων εἰκόνας διὰ τὴν πρὸς τὸν μόνον φύσει προσκυνητὸν θεὸν ἀγάπην, τοὺς τῆς φυγῆς ὀφθαλμοὺς ἀναπτέρων πρὸς τὰς πρωτοτόπους μαρτῶν, καὶ οὐ μέχρῃς ἔλης καὶ χρωμάτων καὶ χαραγμάτων ἰστών τὴν διάνοιαν· προσκυνῶ καὶ τιμῶ τὰ τῶν ἁγίων πάντων λείψανα, ὡς ἁγιαστικὴν παρὰ θεοῦ χάριν εἰληφότα· οὕτω πιστεύω, οὕτω φρονῶ, ἐπὶ τούτοις ἔβαπτίσθην, καὶ ἐν τούτοις διαρκῶ. καὶ πάντα τοὺς αἵρετικοὺς καὶ ὁμογνώμονας καὶ πάσας τὰς αἵρέσεις αὐτῶν φεύγω τε καὶ ἀναθεματίζω καὶ μωσάττομαι, δεχόμενος καὶ ἀσπαζόμενος τὰς ἁγίας καὶ οἰκουμενικὰς συνόδους πάντας, δέχομαι δὲ καὶ πάσας τὰς κατὰ θεοῦ χάριν κατὰ καιρὸν ἢ τόπον πρὸς βεβαίωσιν εὐσεβείας καὶ εὐαγγελικῆς πολιτείας συναθροισθείσας ἁγίας συνόδους, ὡς καὶ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἐδέξατο, καὶ ἅπερ ἀπηγόρευσεν, ἀπαγορεύω, καὶ οὐδὲ ἀνεθεμάτισεν, ἀναθεματίζω, Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνῳ καὶ τοῖς ἑμῶφροσιν αὐτῶν ἀνάθεμα, ἔλοις τοῖς αἵρετικοῖς ἀνάθεμα †.

† Εἶχε δὲ καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς αὐτῆς τὸ· Μιχαήλ, ἐλέφ θεοῦ πατριάρχης Θεουπόλεως Μεγάλης Ἀντιοχείας καὶ πόσης Ἀνατολῆς †.

CCCCXXII. (6903—1395) agosto. ind. III.

Hieromonachus Matthaeus constituitur exarchus.

† Μηνὶ ἀγούστῳ ἰνδ. γ' παρεδόθησαν τα περὶ τὴν Καζαρίαν πατριαρχικὰ δίκαια, ἤγουν ἡ Ἰαλίτα καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς τὸν ἱερομόναχον Ματθαῖον τὸν ἀπὸ τῆς Κυρίζου σεβασμίας μονῆς. καὶ δι' ἀσφάλειαν ἐσημειώθη ἐνταῦθα †.

CCCCXXIII. (6903—1395) 23. augusti. ind. III.

Metropolitā Antiquarum Patrarum in eius vocatur.

I. † Μηνὶ ἀγούστῳ ἰνδ. γ' εἰκοστῇ τρίτῃ τοῦ μηνὸς, προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου,

ἐν τοῖς δεξιόις κατηγουμενείοις, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Κορίνθου, τοῦ Μετρώληνης καὶ τοῦ Μηδείας, ἀνεγνώσθησαν εἰς ἐπήκοον ὀρισμῶ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως τὰ ἀποσταλέντα γράμματα πρὸς τὴν κραταιὰν καὶ ἀγίαν βασιλείαν αὐτοῦ παρὰ τοῦ πανευτυχεστάτου δεσπότη καὶ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἐν οἷς καὶ διελαμβάνετο περὶ τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν κατὰ λέξιν οὕτως· „ὄς γινώσκῃ καὶ τοῦτο ἡ βασιλεία σου, ὅτι ὁ μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν ῥωμαῖος, ὅστις ἦν ἐνταῦθα, εἰργάσθη τὸν ἀδελφὸν τοῦ Φραγκοπούλου, ὃν εἶχαμεν εἰς κάστρον ἡμῶν, Τρεβενὸν λεγόμενον, καὶ ἐκράτει καὶ τὸν κουλὰν τοῦ κάστρου ἐκεῖνου, καὶ μετὰ ἀπάτην καὶ πανουργίαν ἐπίασαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Φραγκοπούλου, καὶ ἀπῆρε τὸν κουλὰν, καὶ ἔδωκέν τον πρὸς τὸν πρωτοστράτορα τὸν Σαρακινόπουλον, ὅστις ἐνὶ ἀπίστος εἰς ἐμὲ, καὶ διεγείρει καὶ παρακινεῖ τὸν λαὸν πάντοτε εἰς ἀπιστίας καὶ κακόν. ἐφάνη οὖν καὶ αὐτὸς δεῦτερος μητροπολίτης Ἀθηνῶν, ἐπεὶ οὐδὲν τὸν ἤρεσαν, ἵνα ἐνὶ μοναχὸς ἐκαίνοσ, ἀλλ' ἵνα ἀκολουθήσῃ καὶ αὐτὸς τῇ πράξει ἐκαίνοσ καὶ τοῖς τρόποις του, καὶ ἵνα τον ἔχῃ σύντροφον· διὸ καὶ τὸ δίκαιον θέλει ἦσθαι, ὡς λογίζομαι, ἵνα κατῆγγῃ τοῦτον ὁ πατριάρχης τὸ ἔλαττον, ἂν ἴσως οὐδὲν ἐνὶ ἄλλῃ τις αἰτία ἀξία, ἵποῦ νὰ ἐμποδίσῃ τοῦτο.“ πρὸς ταῦτα τούτων διασκεψάμενος συνοδικῶσ ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἀπέλυσε ταῦτα τὰ γράμματα·

† Περιπόθητε αὐτάδελφε τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ποθεινότητε υἱὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος, πανευτυχέστατε δεσπότη Πορφυρογεννήτε· χάριν, εἰρήνην, ἔλτος, ὑγείαν ψυχῆς, ῥώσιν σώματος ἐπεύχεται τῇ βασιλείᾳ σου ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. ἀπὸ τῶν γραμμάτων τῆς βασιλείας σου τῶν ἐλθόντων εἰς τὸν κρατίστον καὶ ἅγιόν μου αὐτοκράτορα ἐγνωρίσαμεν τὰ λαληθέντα κατὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν, καὶ ἠνιάθημεν ὑπερβαλλόντως, εἰ τοιαῦτα τολμῶνται παρὰ ἀρχιερέων ὄθεν καὶ συνάξαντες τὴν ἐνταῦθα εὑρισκομένην σύνοδον τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων ἐσκεψάμεθα συνοδικῶσ, στήναι τὸ κατ' αὐτοῦ κριτήριον κατὰ τὴν τῶν ἱερῶν κανόνων διαγέρευσιν· γράφομεν οὖν αὐτῷ καὶ παρακελευόμεθα διὰ μηνυμάτων τριῶν ἀγράφως, ἵνα

ἀπαντήσῃ εἰς τὴν μεγάλην σόνοδον, καὶ ἀπολογησῆται εἰς ἃ κατηγορεῖται, ἀνατίθεμεν δὲ τῷ Μονεμβασίᾳ καὶ τῷ Κορώνῃς ὡς ἀρχιερεῦσιν, ἵνα διακομίσωσιν αὐτῷ τὴν συνοδικὴν διάγνωσιν, καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ διαγνώσει παρέχομεν αὐτῷ διαῤῃαν ὄλον τὸν δεκῶμβριον, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ μόνον τὸν νοέμβριον καὶ ἐν τῇ τρίτῃ τὸν δεκέμβριον, εἰς ἣν καὶ πρόσκειται, ὡς εἰάν ἀπειθήσῃ, ἵνα ἀργήσῃ τῇ ἐμφανείᾳ τῆς ἡμετέρας ἐγγράφου συνοδικῆς διαγνώσεως πάσης ἀρχιερατικῆς ὑπηρεσίας, οὕτω τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων περὶ τῶν ἀρχιερέων διεξιόντων, οὓς οὐ παριδαίνε δύναμεθα· τοῦ τοίνυν Παλαιῶν Πατρῶν ἐνταῦθα καταλαμβάνοντος ἐπὶ τῷ ἀποδοῦναι λόγον περὶ ὧν ἐγκαλεῖται, ἃς σταίλῃ καὶ ἡ βασιλεῖα σου μάρτυρας ἀξιολόγους καὶ ἀμέμπτους πρὸς τὸ συστήσαι τὰ αὐτοῦ ἐγκλήματα· ἡμεῖς πιστοὺς ἔχομεν τοὺς λόγους καὶ ὀρισμοὺς τῆς βασιλείας σου, ἐπεὶ δὲ οἶδεν ἡ βασιλεῖα σου, ὅτι οἱ βασιλεῖς καὶ αὐθένται οὕτε κατήγοροι οὕτε μάρτυρες ἀνέχονται γίνεσθαι (ἀνοίκησιον γάρ ἐστι τοῦτο τῷ βασιλικῷ μεγαλείῳ καὶ ἀξιώματι, νενομοθέτηται γὰρ καὶ τοῦτο τοῖς ἀοιδίμοις βασιλεῦσι) διὰ τοῦτο γράφομεν τῇ βασιλείᾳ σου, ἵνα σὺν αὐτῷ ἔλθωσι κατήγοροι κατ' αὐτοῦ καὶ μάρτυρες ἀξιόλογοι, τοῦτο γὰρ ἀπεφάνητο ἡ συνοδικὴ τῶν ἀρχιερέων διάσκεψις, καθὼς οἱ ἱεροὶ κανόνες διαγορευοῦσι. καὶ γενέσθωσαν ταῦτα ὀρισμῶ καὶ θελήματι τῆς βασιλείας σου. πλὴν οὕτως ἔσται ἀργὸς μετὰ τὸ τρίτον μήνυμα, εἴπερ ἐρχομένων τῶν κατηγορῶν καὶ τῶν μαρτύρων αὐτὸς ἀμελήσει, ἐπεὶ εἴπερ μάρτυρες οὐκ ἔλθωσιν ἢ κατήγοροι, καὶ αὐτὸς ὀφείλει καθῆσθαι καὶ τὸ ἐνεργὸν ἔχειν. κύριος ὁ θεὸς φυλάξαι τὴν βασιλείαν σου ἄνοσον, εὐθυμον, ὑγιᾶ καὶ ἀνωτέραν παντός ἀνιανοῦ συναντήματος †.

II. † Ἱερῶτατε μητροπολίτα Μονεμβασίας, ὑπέρτιμε καὶ ἑξάρχε πάσης Πελοποννήσου, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγέ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. ὁ περιπόθητος ἀδελφός τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, πανευτυχέστατος δεσπότης ὁ Πορφυρογέννητος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ποθεινότατος υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἔγραψε πρὸς τὸν κράτιστον καὶ ἅγιόν μου αὐτοκράτορα, ὅτι ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν, ὑπέρτιμος καὶ ἑξάρχος πάσης Ἀχαΐας, ἐν

ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητός ἀδελφός τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλει-
 τουργός, καθοσιώσεως ἐγκλήματι περιέπεσεν, ἐπεβούλευσε γὰρ κάστρον
 βασιλικὸν τὸν Γερβενόν, καὶ παρέδωκεν αὐτὸ πρὸς ἐχθρὸν τοῦ δεσπό-
 του, τὸν Σαρακινόκουλον τὸν πρωτοστράτορα· ὃ δὴ γράμμα τοῦ παν-
 ευτυχιστάτου δεσπότης συνοδικῶς ὑπαναγνωσθέν ἐδοξε βαρὺ τε καὶ
 κανονικὸν ἐγκλημα· συνδιασκεφάμενη τοίνυν ἡ μετριότης ἡμῶν, γνώμη
 καὶ τῶν συνεδριάζοντων αὐτῇ ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων,
 ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν αὐτῆς καὶ συλλειτουργῶν, τοῦ
 Κοζίκου, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Κορίνθου καὶ τοῦ Μιτυλήνης, διέγνω-
 μεν καὶ ἀπεφηνάμεθα, διαμνησθῆναι τὸν ῥηθέντα ἱερώτατον μητρο-
 πολίτην Παλαιῶν Πατρῶν κανονικῶς καὶ εἰς τὴν σύνοδον ἀπαντῆσαι
 καὶ ἀπολογησασθαι περὶ ὧν ἐγκαλεῖται· ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ τόπου διά-
 στασις δυσχέρειαν ἐμποιεῖ πρὸς τὸ γίνεσθαι ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα πρὸς
 τὸν Παλαιῶν Πατρῶν καὶ τὰ τρία κανονικὰ μηνύματα διὰ τὴν τῆς
 ὁδοῦ δυσκολίαν, ταῦτα δὲ προβῆναι πάσα δῆπου ἀνάγκη, διεκρίναμεν
 καὶ ἀπεφηνάμεθα συνοδικῶς, ἵνα ἀπολυθῶσι πρὸς αὐτὸν τρεῖς γρα-
 φαὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἡ μὲν πρώτη, παρακελευομένη παραγενέ-
 σθαι αὐτὸν πρὸς τὴν σύνοδον καὶ ἀποδύσασθαι τὰ ἐγκλήματα δι'
 ὄλου τοῦ ἐρχομένου ὀκτωβρίου μηνός, ἡ δὲ γε δευτέρα, παρακελευο-
 μένη παραγενέσθαι αὐτὸν δι' ὄλου τοῦ ἐρχομένου νοεμβρίου μηνός,
 ἡ δὲ γε τρίτη, παρακελευομένη, εἴπερ οὐκ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν σύνοδον
 ἀποδύσασθαι τὰ ἐγκλήματα δι' ὄλου τοῦ ἐρχομένου δεκεβρίου μηνός,
 ἄργον αὐτὸν εἶναι πάσης ὑπηρεσίας ἀρχιερατικῆς· ταύτας δὲ τὰς γρα-
 φὰς διεκρίναμεν, ἵνα σταλῶσι πρὸς τε τὴν σὴν ἱερότητα καὶ πρὸς τὸν
 θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Κορώνης, ὡς ἂν ἅμα οἱ δύο πρὸς αὐτὸν ἀπο-
 δῶτε τὴν πρώτην γραφὴν, καὶ οὕτως ἀναμείνητε μέχρι παραδρομῆς
 ὄλου τοῦ ὀκτωβρίου μηνός, καὶ εἰ μὲν οἰκονομηθῇ καὶ ἐρχεται, ἤδη
 καλὸν, εἰ δὲ μὴ, τοῦ ὀκτωβρίου παρελθόντος ἀποδῶτε τότε πρὸς αὐ-
 τὸν καὶ τὴν δευτέραν γραφὴν, παρελθόντος δὲ τοῦ νοεμβρίου μηνός,
 εἴπερ οὐκ οἰκονομηθῇ καὶ ἐξέλθῃ, τότε ἀποδῶτε πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν
 τρίτην γραφὴν· ἔχουσι δὲ αἱ γραφαὶ ἕξωθεν σημεῖα, ποία ἐστὶ πρῶ-
 τη καὶ ποία δευτέρα καὶ ποία τρίτη· ποιήσατε οὖν ἀπαραλλάκτως κατὰ
 τὴν συνοδικήν, παρακάλουσιν καὶ ἀπόφασιν τῆς ἡμῶν μετριότητος, πλὴν
 γινώσκετε, οὕτως ἐστὶ ἀργός μετὰ τὸ τρίτον μήνυμα, εἴπερ ἐρχο-
 μένων τῶν κατηγορῶν καὶ τῶν μαρτύρων αὐτὸς ἀμελήσει· ἐκεῖ εἴπερ

οὐτε μάρτυρες, οὐτε κατηγοροὶ. ἔλθωσθε καὶ αὐτὸς ὑφείλει καθῆσθαι καὶ τὸ ἐνεργὸν ἔχειν †.

† Ἔϊχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνι ἀγοῦστω Ἰνδ. τρίτης †.

Πρῶτον.

ΠΙ. † Ἰερωτάτε μητροπολίτα Παλαιῶν Πατρῶν, ὑπέριμε καὶ ἔταρχε πάσης Ἀχαΐας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργέ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι· ὁ περιπόθητος ἀδελφός τοῦ κράτιστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ποθεινότατος υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, πανευχεστάτος δεσπότης ὁ Πορφυρογέννητος, ἔγραψεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν κράτιστον καὶ ἁγίον μου αὐτοκράτορα, ἐγκαλῶν τῆ σῆ ἱερότητι ἔγκλημα καθοσιώσεως, ὅπερ διασκεψαμένη ἡ μετριότης ἡμῶν ἅμα τοῖς συνεδριάζουσιν αὐτῇ ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ὑπερίμοις, τῷ Κυζίκου, τῷ Νικομηδείας, τῷ Κορίνθου καὶ τῷ Μιτολήνης, γράφει καὶ παρακελεύεται τῆ σῆ ἱερότητι, ὡς ἂν ἐπιδημήσης ἐνταῦθα ἀπολογησόμενος εἰς ἅπερ κατηγορῆ, οὐ γὰρ παροκτεῖα ταῦτα, ὥστε ἡ τὴν ἡμῶν μετριότητα παριδεῖν αὐτὰ ἢ τὴν σὴν ἱερότητα ἀπὸ τῶν αὐτόθι ἀπολογήσασθαι· ἐλθέ γοῦν ἀνοπερθέτως, ἥνικα δέξῃ τὴν παροῦσαν γραφὴν τῆς ἡμῶν μετριότητος, μέλλουσι γὰρ καὶ οἱ μάρτυρες τῶν κατὰ σοῦ λεγομένων ἐπιδημῆσαι ἐνταῦθα καὶ οἱ κατηγοροὶ, ὡς ἂν ἐνώπιον τῆς σῆς ἱερότητος ἐξετασθῶσι τὰ περὶ τούτου. μὴδὲν γοῦν γένηται ἄλλως, ἀλλ' εἴτε διὰ θαλάσσης, εἴτε διὰ ξηρᾶς, ὡς ἂν δυναθῆς, σπούδασον καὶ ἐλθέ· ἔστω σοι δὲ καὶ διωρῖα τῆς ἐνταῦθα ἐπιδημίας σου, ὡς ἂν ἐντὸς ταύτης ἔλθῃς, καὶ μὴ περαιτέρω, ἔλος ὁ δεκάμβριος μὴν, γίνωσκε δὲ, ὅτι, εἰ ἐντὸς ταύτης οὐκ ἐξέλθῃς τῶν αὐτόθι, οὐκ εἰς καλὸν ἔσται σοι· ἵνα γοῦν μὴ τι τοιοῦτον γένηται καὶ λοπηθῆς, ποιήσον ἀνοπερθέτως, καθὼς παρακελεύομεθα. ἔτι, γενέσθω τὰ περὶ τούτου, καθὼς παρακελεύομεθα, ἐμμένοντος τοῦ πανευχεστάτου δεσπότητος εἰς ἅπερ ἔγραψε, καὶ κινουντος αὐτὰ· εἰ δὲ οὗτος εἴτ' οἰκονομία σῆ, εἴτε ἄλλω τρόπῳ τινὶ ἀφήσῃ τὰ περὶ τούτου, καὶ εἰρηνεύσῃ, καὶ οὐτε μάρτυρες φαίνονται τῶν κατηγορημάτων, οὐτε κατηγοροὶ, κάθου καὶ αὐτὸς καὶ εἰρήνευσ' καὶ ἄνι ταῦτα καὶ εἰς ἀποδοχὴν ἡμετέραν. ἢ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τεμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μνητὶ ἀγούστω Ινδ. γ' †.

Δεύτερον.

IV. † Ἱερώτατε μητροπολίτα Παλαιῶν Πατρῶν, ὑπέριμε καὶ ἔξαρχε πάσης Ἀχαΐας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγέ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι. ἡ μετριότης ἡμῶν ἔγραψέ σοι πρό τινος ἤδη καιροῦ, ὡς ὁ περιπόθητος ἀδελφός τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, πανεύτυχέστατος θεσπότης ὁ Πορφυρογέννητος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι κοθεινότερος υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐν τοῖς πρὸς τὸν κρατίστον καὶ ἀγιὸν μου αὐτοκράτορα γράμμασιν αὐτοῦ καθοσιώσεως ἔγκλημα κινεῖ κατὰ σοῦ, ὅπερ συνοδικῶς διασκαφεμένη ἡ μετριότης ἡμῶν ἔγραψέ σοι, ὡς ἂν δι' ὄλου τοῦ ἔκτωβριου τῆς τετάρτης Ινδ. σκουδάσης εἶτε διὰ θαλάσσης, εἶτε διὰ ξηρᾶς ἐπιδημῆσαι ἐνεαυθὰ ἀπολογησόμενος εἰς ἅπερ κατηγορῆ, ὡς ἄλλως ἂν γένηται, οὐκ εἰς καλὸν εἶναι σοι μέλλει· ἡ δὲ σῆ ἱερότης δεξαμένη ταῦτα τὰ γράμματα, κάθησαι οὕτω, καὶ οὐ φροντίζεις περὶ τῶν διαμνηυθέντων σοι μεγάλων ὄντων καὶ ἀπαραιτήτων πρὸς ἀπολογία. ἐπεὶ γοῦν ὁ καιρὸς παρέρχεται, καὶ σὺ οὐκ ἐξέρχῃ, εἰ καὶ δίκαιον ἦν, ἵνα καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ποιήσῃ, ὡς ἔγραψε, πρὸς παραλύπησιν σὴν δηλονότι, ὅμως ἵνα μὴ σοι χώρα ἀπολογίας γένηται τὸ πρὸ τῶν κανονικῶν μηνυμάτων ἐπενεγχεῖν κατὰ σοῦ φηφόν τινα, ἤδη σοι καὶ δευτέρα γράμματα, ἅπερ προαπεστάλησαν μὲν, ἵνα μὴ τριβῆ γένηται χρόνου πολλῆ, τῷ μήκει καὶ τοῖς διαστήμασι τῆς ὁδοῦ, ἀλλ' ἐντὸς τετραμήνου ὁ πᾶς γένηται σοι τόπος τῆς ἀπολογίας, λυμáινεται δὲ οὐδὲν, πρὸς τὰ ὠρισμένα καὶ κανονικὰ μηνύματα· καὶ σκούδασον, ἵνα δι' ὄλου τοῦ νοεμβριου μηνός ἐξέλθῃς τῶν αὐτόθι, καὶ ἐλθῃς. σκόπει γοῦν, ἵνα μὴ δεηθῶμεν καὶ τρίτου μηνύματος, τὰ γὰρ παρὰ τοῦτο ὅπου καταλήξει μέλλουσιν, οὐδὲ αὐτὸς ἀγνοεῖς. ἵνα γοῦν καὶ σαυτὸν ἀπαλλάξῃς ἀτιμίας πολλῆς καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ὅπερ οὐκ ἐποίησας ὅπως ἴσθι ἀπὸ τῶν πρώτων γραμμάτων, ποίησον ἀπὸ τῶν δευτέρων, καὶ ἐξελθε δι' ὄλου τοῦ νοεμβριου, καὶ ἔρχου, καθὼς παρακελευόμεθα τῆ σῆ ἱερότητι, ἵνα καὶ ἡ τοῦ θεοῦ χάρις ἧ μετ' αὐτῆς †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνι ἀγοῦστῳ ἰνδ. τρίτης †.

Τρίτον.

V. † Ἰερώτατε μητροπολίτα Παλαίων Πατρῶν, ὑπέριμε καὶ ἔξαρχε πάσης Ἀχαΐας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργέ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι. οἶδεν ἡ σῆ ἱερότης, ὡς μίαν καὶ δις ἐγράψαμεν πρὸς αὐτήν, ὅπως ἐπιδημήσης ἐνταῦθα ἀπολογησόμενος τὰ κατὰ σοῦ ἐγκλήματα, ἅπερ ἐκίνησεν ὁ πανευτοχέστατος δεσπότης ὁ Πορφυρογέννητος, ὁ περιπόθητος ἀδελφός τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ποθεινότατος υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ διωρία ἐδόθη σοι πρὸς τοῦτο, ἐν μὲν τοῖς πρώτοις γράμμασιν ὄλος ὁ ὀκτώβριος μῆν, ἐν δὲ τοῖς δευτέροις ὄλος ὁ νοέμβριος, ὡς ἂν ἐντὸς τούτων σπουδάσης, ὡς αὐτὸς οἶδας, ἐλθεῖν ἐνταῦθα πρὸς ἀπολογία τῶν ἐγκαλουμένων σοι· σὺ δὲ, ὀφείλων ἐξελθεῖν ἅμα τῷ πρώτῳ διαμνησθῆναι, οὐδὲ μετὰ τὰ δεύτερα ἐκεῖνα ἐξῆλθες γράμματα, ἀλλ' ἔτι εὐρισκῆ αὐτόθι, μηδένα λόγον, ὡς φαίνῃ, ποιούμενος μήτε τῶν κατηγορημάτων τῶν σῶν, μήτε ἡμῶν, οἵτινες περὶ τούτων διεμνησομένθα ὕθεν καὶ συνοδικῶς τὰ περὶ τούτου διασκεψαμένη ἡ μετριότης ἡμῶν ἅμα τοῖς συνεδριάζουσιν αὐτῇ ἱερωτάτοις ἀρχιερεσσι καὶ ὑπερείμοις, τῷ Κοζίκου, τῷ Νικομηδείας, τῷ Κορίνθου καὶ τῷ Μιτυλήνης, τρίτον σοι μήνυμα πέμπει ταῦτα τὰ γράμματα, δι' ὧν καὶ παραδηλοῖ, ὡς ἂν τρόπῳ παντὶ σπουδάσης παραγενέσθαι, ὡς οἶδας, ἐνταῦθα μέχρις καὶ ὄλου τοῦ δεκεβρίου μηνός. εἰ μὲν οὖν τοῦτο ποιήσεις, συγγνώμην ἔξεις καὶ παρ' ἡμῶν εἰς τὰ παρελθόντα· εἰ δὲ καὶ ταῦτα δεξάμενος ἀμελήσεις, καὶ οὐκ ἔλθεις ἐνταῦθα, καθὼς παρακελεύομεθα, οἱ δὲ μάρτυρες τῶν κατηγορημάτων σου καὶ οἱ κατήγοροι ἔρχονται πρὸς παράστασιν τῶν ἐγκαλουμένων, γράφομεν καὶ παρακελεύομεθα, ἀργὸν εἶναι σε πάσης ἀρχιερατικῆς ὑπηρεσίας, ὡς μηδὲ μετὰ τὰ κανονικὰ ταῦτα τρία μηνόμενα πρὸς τὴν σύνοδον ἀπαντήσαντα. ἡ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνι ἀγοῦστῳ ἰνδ. γ' †.

CCCOXCIV. (6903—1395) augusto, ind. III.

Patriarcha metropolitam Athenarum in ius vocat.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Ἀθηνῶν, ὑπέριτε καὶ ἑξαρχε πάσης Ἑλλάδος, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγῆ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι. καιρὸν ἔχομεν πολὺν, ἐξ οὗτου ἀκούομεν περὶ τῆς σῆς ἱερότητος, ὅσα οὐδὲν ἀποδεχόμεθα ἀκούσαι ποτε· διὰ τοῦτο ἐγράψαμεν πολλάκις τῆ σῆ ἱερότητι, ὡς ἂν ποιήσης εἰς τὰ κατὰ σὲ τὴν προσήκουσαν διόρθωσιν, καὶ ἀπαλλάξῃς μὲν σαυτὸν πολλῶν καὶ ἐκονειδίτων κόπων καὶ μόχθων, τὸ δὲ τῆς ἐκκλησίας σύστημα τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν μώμων καὶ φόγων· ἡ δὲ σῆ ἱερότης, οὐκ οἶδαμεν τίσι κειθόμενος λόγοις, ἀνεῖ τοῦ ἀκούσαι ἡμῶν καὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος τὴν συμβουλήν, μᾶλλον ἐθέλεις καὶ αὐτὸς κοπιᾶν καὶ τὸ ὄνομά σου ὑβρίζεσθαι, καὶ λυπεῖσθαι παρασκευάζεις ἀκούοντας κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν καὶ συλλειτουργοῦ, ὅσα οὐκ ἀποδεχόμεθα. διὰ τοῦτο γράφομεν καὶ πάλιν τῆ σῆ ἱερότητι, καὶ εἰσηγοῦμεθα, ὡς ἂν καταλάβῃς ἐνταῦθα, καὶ παύσης μὲν αὐτὸς τῶν πολλῶν καὶ ἀκερδῶν πόνων, εὐφράνης δὲ καὶ ἡμᾶς, ἰδόντας σε ἐνταῦθα ἐλθόντα. ἀλλὰ καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ἡ θεία καὶ ἱερὰ σύνοδος τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων θέλομεν ποιήσῃν εἰς τὴν σὴν ἱερότητα προμήθειαν καὶ κυβέρνησιν τοσαύτην, ὅσην μέλλεις καὶ αὐτὸς ἀποδέξασθαι· ἀκουσον οὖν ἡμᾶς καὶ, τοῖς λόγοις τῆς ἡμῶν μετριότητος πεισθεῖς, ἐλθὲ μετὰ πάσης πληροφορίας καὶ θάρρους εἰς ἡμᾶς, μηδένα ἔχων ἐνδοιασμόν. ἡ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ αὐγούστῳ ἰνδ. τρίτης †.

CCCOXCV. (6904—1395) septembri, ind. IV.

Patriarcha metropolitam Mitylenes in Vlachim mittit.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Μιτυλήνης, ὑπέριτε, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγῆ. ἐπεὶ ὄρισμῶ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος καὶ θελήσει καὶ γνώμη συνοδικῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐξελέγῃς ἀπελθεῖν εἰς τὰ μέρη τῆς Βλαχίας καὶ ἀποκαταστήσαι πάντα, ὅσα τε ἀνετέθης αὐτοστομάτως

παρά τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ὅσα ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ἐκείσε αὐθέν-
 τας διαλαμβάνονται γράμμασιν, ὕφειλεις διὰ τοῦ παρόντος ἐνταλτη-
 ρίου γράμματος τῆς ἡμῶν μετριότητος καταλαβεῖν καὶ εἰς τὰ μέρη
 τῆς Μαυροβλαχίας, καὶ ἐπειδὴ πρὸ καιροῦ τινος ἐπισυμβάσης αἰτίας
 παρά τινων ἐπισκόπων ἐξεφωνήθη κατὰ μὲν αὐτῶν καὶ βάρος ἀφο-
 ρισμοῦ, παρακαλευόμεθα σοι, ὡς ἂν περὶ μὲν τῶν ἐπισκόπων μηδὲ
 τὸ τυχόν βουληθῆς ποιῆσαι, περὶ δὲ τοῦ λαοῦ ἐκχωροῦμέν σοι πρᾶ-
 ξαι, καθὼς ἂν εὕροις τὰ κατ' αὐτοὺς, τηρουμένης μέντοι τῆς κανονι-
 κῆς ἐν ἅπασιν ἀκριβείας, ἔξουσι γὰρ τὸ στέργον καὶ παρά τῆς ἡμῶν
 μετριότητος οὕτως, ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὴ παρούσα καὶ ἐπιδημοῦσα δι-
 τίθη ταῦτα καὶ διεπράττετο. ὕφειλεις οὖν κατὰ τὴν παρακάλουσιν,
 καὶ τὴν ἔγγραφον καὶ τὴν αὐτοστομάτως γενομένην πρὸς σέ
 τῆς ἡμῶν μετριότητος, πάντα ποιῆσαι, ὡς ἀνετέθη, μετὰ πολ-
 λῆς τῆς ἐπιμελείας ὡς φρόνιμος καὶ πρακτικὸς, συναιρομένης σοι
 ἐπὶ πάσι τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος. ἀσφαλείας γὰρ ἔνεκα καὶ τὸ παρὸν
 ἐνταλτήριον γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπελύθη τῇ σῇ ἱερότητι †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ μὴνὶ σεπτεβρίῳ ἰνδ. δ' †.

CCCCXCVI. (6904—1395) 15. septembris. ind. IV.

Matthaeo Palaeologo ad argumenta quaerenda dies prorogatur.

† Μηνὶ σεπτεβρίῳ ἰνδ. τετάρτης, προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου
 ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνοδικῶς, ἐδόθη κυριῇ
 Ματθαίῳ τῷ Παλαιολόγῳ διωρία μνηῶν ἐξ, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς σῆ-
 μερον, ἧτις ἐστὶ ἐ' σεπτεβρίου τῆς ῥηθείσης ἰνδ., ὡς ἂν ἐντός ταύ-
 της κινήσῃ ἦν ἔχει ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Λαοσυνάπτου κῆρ Μιχαὴλ τοῦ
 Λυκούτζη περὶ τε τοῦ διαιροῦντος τοῖχου τὰ οἰκήματα τοῦ Λαοσυν-
 άπτου καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ Παλαιολόγου ἀλλήν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν
 οἰκημάτων τοῦ Λαοσυνάπτου, ὅτι οὐκ εἶχεν ἄδειαν ὁ πρὸς αὐτὸν πω-
 λήσας πωλῆσαι αὐτὰ, ὑποχείριος γὰρ ὢν τοῦ πατρὸς του ἔμελλεν ἐν
 αὐτῷ, οὐχ ὡς δεσπότης, ἀλλ' ὡς ἂν ἔχη εὐκόλως τῷ δεσπότη αὐτοῦ
 ἐκδοῦλαεῖν. τῶν δὲ γονέων του ἀποθανόντων τῶν μὲν, τῶν δὲ καὶ
 εἰς ἄλλοδαποὺς τόπους διαμερισμένων, εὐρών ἐκείνος ἄδειαν ἐπώλησε
 τὸ οἶκημα ὁμοῦ μετὰ τοῦ τόπου ταῦτα καθυπεσχεῖθη ἐντός τῆς ὁρι-
 σμένης διωρίας ἀποδείξαι, ἀντικριθεῖς τῷ Λαοσυνάπτῳ εἰ δὲ τῆς

διωρίας παρελθούσης οὐ δυναθῆ τοῦτο ἀποδείξαι, ἀλλὰ μάλλον καὶ σιωπήσει, μὴ ἔχειν ἄδειαν αὐτὸν εἰς ὑπερθέσεις πλέον καὶ ἀναβολὰς χωρεῖν, προβαλλόμενος ἄλλα ἐπ' ἄλλοις, ἰκανὴ γὰρ ἡ παροῦσα διωρία εὔρειν αὐτὸν, εἴπερ βούλεται, πᾶν, εἴτιπερ θέλει, καὶ εἶναι καταδεδικασμένον αὐτὸν ἐκ τοῦ ἀπεντεῦθεν, λαβεῖν δὲ καὶ τὸν Λαοσυνάπτην γράμμα εἰς δικαίωμα αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς διατηρεῖσθαι ἀνεγόχλητος ἀπὸ παντός τοῦ μέρους τοῦ Παλαιολόγου. καὶ δι' ἀσφάλειαν κατεστρώθη καὶ ἐν τῷ παρόντι ἱερῷ κώδικι †.

CCCCXCVII. (6904—1395) septembri. ind. IV.

Promissio hieromonachi Matthaei, exarchi Chazarias.

† Ἐγὼ ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος καὶ πνευματικὸς Ματθαῖος ὑπόσχομαι ἔμπροσθεν τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅτι, ἐπεὶ ἀπέρχομαι εἰς τὴν Χαζαρίαν ἑξάρχος θεῖου ὕρισμῷ αὐτοῦ, ἔστι δὲ ὑποψία, μήποτε ἐνοχλήσω τὸν εὔρισκόμενον εἰς τὸ τῆς Κυρίζου μετόχιον τὸ εἰς τὸ Νεοχώριον, εἰς δὲ εὔρισκόμεν ἔγώ, ἤδη λέγω καὶ διαβεβαιουῖμαι, ἵνα μηδέποτε ἐνοχλήσω τῷ ἐκείσε εὔρισκόμενῳ ἢ ὅπως ἐπιχειρήσω εἰσαχθῆναι ἐν αὐτῷ παρὰ γνώμην τοῦ κατὰ καιροῦς προϊσταμένου τοῦ μοναστηρίου ἡγουμενικῶς· εἰ δὲ ποτέ τι τοιοῦτον ἐπιχειρήσω, ἵνα καταδικάζωμαι εἰς τὴν ἱερωσύνην μου εὐθύνεσθαι. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα μου ὑπόσχεσις, καὶ ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ δι' ἀσφάλειαν μηνὶ Σεπτεβρίῳ ἰνδ. δ'. †.

† Ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος Ματθαῖος καὶ πνευματικὸς ὑπέγραφα †.

CCCCXCVIII. (6904—1395) septembri. ind. IV.

Patriarchae litterae datas ad clerum insulas Euboeae.

† Πιττάκιον πατριαρχικὸν πρὸς τοὺς ἐν τῷ Εὐβρίπῳ κληρικοὺς γράψαντας καὶ ἀναφέροντας περὶ τοῦ Ἀθηνῶν, ὅτι ἠφωρίσθησαν παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ μὴ μνημονεύειν αὐτοῦ ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς κατὰ τὴν συνήθειαν †.

† Οἱ εἰς τὸν Εὐβρικὸν εὔρισκόμενοι, σὺν τε, εὐλαβέστατε πρωτοπαπᾶ, καὶ οἱ λοιποὶ ἱερωμένοι καὶ κληρικοί, τέκνα ἐν κυρίῳ ἀγαπητά

τῆς ἡμῶν μετριότητος· χάρις ὑμῖν εἴη ἅπασι καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ.
 τὴν ἐγγραφον ἀναφορὰν ἡμῶν ἐδεξάμεθα μετὰ τοῦ παρόντος ἀνθρώ-
 που. ὑπανεγνώσθη οὖν συνοδικῶς, καὶ ἐγνωρίσαμεν, περὶ ὧν ἐγράφετε
 καὶ ἀνεφέρετε. εἰ μὲν οὖν οὕτως εἶχε τὰ εἰς τὸν ἱερώτατον μητρο-
 πολίτην Ἀθηνῶν, ὡς καὶ ὑμεῖς ἠκούσατε, καὶ συνοδικῶς καθήρειτο
 δι' ἅπερ ἀκούονται κατ' αὐτοῦ, καλῶς ἂν ἐποιεῖτε, κόψαντες αὐτοῦ τὸ
 μνημόσυνον, τότε καὶ ὁ ἀφορισμὸς αὐτοῦ οὐχ ἦπτετο ἂν ὑμῶν· ἐπεὶ
 δὲ ὁ μητροπολίτης, κἂν ὅσα, κἂν ὅποια ἐργάζεται, εἰ καὶ καθαιρέ-
 σεώς ἐστὶν ἄξιός ἀπὸ τούτων, ἀλλ' οὖν οὔτε ὁ κατηγορήσων αὐτοῦ ταῦτα
 συνοδικῶς ἐπαρρησιάσατο, οὔτε μάρτυρες τῶν κατήγορημάτων ἐφάνησαν,
 οὔτε δικαστήριον ὅλως συνέστη· περὶ τούτων συνοδικόν, ὡς ἂν ἐξετάσθην-
 των τῶν λαλουμένων συνοδικῶς, εἴπερ εὐρεθῶσιν ἀληθῆ ταῦτα, καθ-
 αιρεθῆ, καὶ μέχρις ἂν τοῦτο γένηται, ἐνεργὸς ἀρχιερεὺς ἐστί, καὶ τὸ
 μνημόσυνον αὐτοῦ ὀφείλει ἔχειν ἀφ' ὑμῶν· ἄδικον γὰρ καὶ παρὰ κα-
 νόνας, εἰ πρὸ τῆς κρίσεως καὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς παραστῆσεως
 τῶν λαλουμένων ἀφαιρεθῆ ταῦτα, & μετὰ τὴν κρίσιν ἔμελλε, διὰ
 τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐνεργὸν αὐτὸν ἔχομεν, καὶ ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ
 συλλειτουργὸν γράφομεν αὐτὸν μέχρι τῆς σήμερον· διὰ τοῦτο
 καὶ τὸ γεγονός παρ' αὐτοῦ εἰς ὑμᾶς δικαίως ἐγένετο καὶ κανο-
 νικῶς. πλὴν ἐπειδὴ οὐκ ἀπὸ περιφρονήσεως ἐποιήσατε τοῦτο, ἀλλ'
 ἀπατηθέντες τῇ ἀκοῇ, ἦνπερ ἠκούσατε, ἔχει ὑμᾶς ἅπαντας ἡ μετριό-
 τῆς ἡμῶν συγκεχωρημένους τοῦ ἐπενεχθέντος κατ' ὑμῶν ἀφορισμοῦ
 παρὰ τοῦ μητροπολίτου ὑμῶν ἕνεκα τούτου, πλὴν ἐὰν εἰς τὸ ἐξῆς
 ἔχητε αὐτὸν ὡς μητροπολίτην ὑμῶν, καὶ στέργητε αὐτὸν, καὶ μνημο-
 νεύητε αὐτοῦ· ἄνευ γὰρ αὐτοῦ οὔτε ἐγὼ ἔχω ἄδειαν μνημονεύεσθαι
 αὐτάθι, οὔτε ἄλλος ἀρχιερεὺς, παρὰ κανόνας ἐστί τοῦτο. εἰ δὲ γέ-
 νηται κρίσις μετὰ τοῦ μητροπολίτου, καὶ τῶν ἐγκλημάτων τῶν κατ'
 αὐτοῦ ἀληθῶν φανέντων καθαιρεθῆ, τότε καὶ ὑμεῖς τοῦτο πληροφο-
 ρηθήσεσθε παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ καθὼς ἂν γράψωμεν ὑμῖν,
 ποιήσετε· μέχρις ἂν δὲ τοῦτο γένηται, ἀρχιερεὺς ὑμῶν ἄλλος οὐκ ἐστί
 εἰ μὴ ὁ Ἀθηνῶν, καὶ πλὴν αὐτοῦ ἄλλου μνημονεύειν οὐκ ὀφείλατε· φρον-
 τίσατε οὖν καὶ τὸ ἀκίνδονον καὶ τὴν τιμὴν ὑμῶν, καὶ ποιήσατε, καθὼς
 παρακελεύομεθα, ἵνα καὶ ἡ τοῦ θεοῦ χάρις ἢ μετὰ πάντων ὑμῶν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ μὴνὶ σεπτεβρίῳ ἰνδ. τετάρτης †.

CCCCXCIX. 6904 (1395) octobris, ind. IV.

Pia fundatio facta in monasterio Petrae a Manuele Palaeologo et ab Helena Palaeologina pro anima Constantini, Serbiam domini, patris Helenae.

I. † Ἐπει οἱ χάριτι καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ τὰ ἡμέτερα διυθύνοντος καὶ διακυβερνῶντος θεοῦ κραταιοὶ καὶ ἅγιοι ἡμῶν αὐθένται καὶ βασιλεῖς, ὃ τε κῆρ Μανουὴλ ὁ Παλαιολόγος καὶ κυρὰ Ἐλένη ἡ Παλαιολογίνα, μετὰ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν καὶ ἀναδοχῶν ὧν εὐεργετοῦσιν ἡμᾶς, ἠδούκησαν καὶ νῦν καὶ διεκρίναν, ἵνα ἡ καθ' ἡμᾶς σεβασμία μονὴ τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου καὶ ἐπικεκλημένη τῆς Πέτρας προσφέρῃ τῷ θεῷ θυσίας καθ' ἑβδομάδα τρεῖς ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου καὶ ἐνδοξοτάτου αὐθέντου Σερβίας, κῆρ Κωνσταντίνου, τοῦ πατρὸς τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κηρίας καὶ δευποίνης, καταγραφῇ δὲ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς μονῆς βρεβείῳ, καὶ ἐν τῷ γινομένῳ μνημοσύνῳ κατὰ παρασκευὴν τῆς ἑβδομάδος ἐν τῷ κοιμητηρίῳ ἀναφέρηται καὶ τὸ αὐτοῦ ὄνομα, ὡς δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τὴν αὔριον ἡμέραν τοῦ σαββάτου ἐν τῷ ὕρθρῳ ἐν τῷ καθολικῷ ναῷ τοῦ μοναστηρίου, καθ' ἕκαστον δὲ χρόνον κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀπέθανεν, ἐκτελεῖται παρ' ἡμῶν μνημόσυνον, καὶ ἀφ' ἑσπέρας μὲν φορένωσιν ἱερεῖς δεκαεξί, καὶ ἔχωμεν κόλυβα ἀπαλλαρίας ὀκτώ καὶ μανουάλια μετὰ κηρίων ὀκτώ, τῇ δὲ ἐπαύριον γένηται λειτουργία καὶ τράπεζα τοῖς καλογήροις καὶ τοῖς εὐρεθείσι πτωχοῖς, καὶ διδῶμεν εἰς τὰ πτωχὰ ἐκεῖνα καὶ ψυχικόν τὸ δυνατόν, καὶ ὑπὲρ τούτων ὄρισαν καὶ ἐδόθησαν ὑπέρπυρα πεντακόσια, ἵνα ἐξωνηθῇ κτήμα ἐντός τῆς βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων, δυνάμενον παρέχειν τῷ μοναστηρίῳ ἐτήσιον εἰσοδήμα ἢ πεντήκοντα ὑπέρπυρα ἢ πλείω καὶ μικρόν ἴσως ἐλάττω, καθὼς ἂν εὕρωμεν ἀρεστόν ἡμῖν κτήμα, ἃ δὴ ὑπέρπυρα τοῦ εἰσοδήματος ἀπετάχθησαν ἐξοδιάζεσθαι ὑπὲρ τῶν τριῶν λειτουργιῶν καὶ τοῦ δηλωθέντος μνημοσύνου τοῦ καθ' ἕκαστον χρόνον. ἄσμενοι καὶ μετὰ πολλῆς τῆς περιχαρείας ὕλη ψυχῇ καὶ γνώμῃ τοῦτο ἀποδεξάμενοι τάττομεν καὶ ὑποσχόμεθα διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου γράμματος, ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔξῃς καὶ παρ' ἡμῶν τῶν νῦν ὄντων ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν καὶ παρὰ πάντων τῶν μεθ' ἡμᾶς μετὰ πάσης τῆς προθυμίας καὶ τῆς ἐπιμελείας πρῶτον μὲν ἐκτελώνται αἱ τρεῖς λειτουργίαι καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα, ἡ μὲν

μία κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἐν τῷ καθολικῷ ναῷ τοῦ μοναστηρίου, αἱ δὲ λοιπαὶ δύο εἰς τὴν τρίτην καὶ τὸ σάββατον ἐν ἑτέρῳ τοῦ μοναστηρίου θυσιαστηρίῳ, εἶτα ἐπειδὴ καταγράφη καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρίας καὶ δεσποίνης, τοῦ μακαρίτου καὶ ἐνδοξοτάτου αὐθέντου Λερβίας, κῆρ Κωνσταντίνου, ἐν τῷ ἱερῷ βρεβείῳ τῆς μανῆς, ἵνα ἐν τῷ γινομένῳ μνημοσύνη ἐν τῷ κοιμητηρίῳ καὶ κατὰ τὸν ὕμνον τοῦ σαββάτου ἐν τῷ καθολικῷ ναῷ ἀναφέρηται ἀεὶ ἐν πάσι τούτοις παρ' ὄλον τὸν χρόνον κατὰ πᾶσαν παρασκευὴν καὶ κατὰ πᾶν σάββατον τὸ ἐκείνου ὄνομα, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν τῶν τεθνεότων τῶν τεταφέντων ἐν τῷ μοναστηρίῳ καὶ τῶν ζητησάντων τοιοῦτον μνημόσυνον ἔχειν ἀπὸ τῆς μονῆς ἡμῶν ὁμοίως τάττομεν καὶ συμφωνοῦμεν, ἵνα ποιῶμεν καθ' ἕκαστον χρόνον κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀπέθανεν ὁ πατὴρ τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρίας καὶ δεσποίνης, ἦτοι κατὰ . . . . ., μνημόσυνον μετὰ ἱερέων δεκαεξέ, ἀπαλλαρέων μετὰ κολύβων ὀκτώ καὶ μαγουάλια ὀκτώ μετὰ κηρίων, τῇ δὲ ἐπαύριον ἔχωμεν τὴν λειτουργίαν, ποιῶντες καὶ τράπεζαν τοῖς καλογήροις καὶ τοῖς εὐρεθεῖσι πτωχοῖς, οἷς καὶ ψυχικὸν ὀφείλομεν διδόναι τὸ δυνατόν. ταῦτα γοῦν πάντα ὀφείλομεν ἐκπληροῦν ἀόκνως καὶ ἀρραθύμως μετὰ πάσης τῆς προθυμίας καὶ τῆς θελήσεως, ἐπειδὴ οὐ μόνον ἀρκετὰ ἐφάνησαν εἰς ἐκπλήρωσιν τούτων ἀπάντων, ὅσα μέλλομεν ἔχειν ἀπὸ τοῦ κτήματος ἐκείνου εἰσοδήματα, ἧ γὰρ πεντήκοντα ὑπέρπυρα μέλλουσι εἶναι ἢ πλείω ἢ μικρόν τι ἐλάττω, καθὼς ἂν θύξῃ ἡμῖν ἀρεστόν τὸ ἐξωνθησόμενον κτῆμα εἰς τὰ φ' ταῦτα ὑπέρπυρα. ἀλλὰ καὶ ὅτι προετιμήθη ἡ καθ' ἡμᾶς σεβασμία μονὴ εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ψυχικοῦ τούτου ἔργου παρὰ τῶν κραταιῶν καὶ ἁγίων ἡμῶν αὐθεντῶν καὶ βασιλέων, πολλὰς καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ὀφείλομεν τῷ θεῷ τὰς εὐχὰς ἕνεκεν τῆς ἀναδοχῆς καὶ τῆς εὐεργεσίας αὐτῶν· εἰ γὰρ ἀπλῶς εἰς πάντα χριστιανὸν τὸν προσένεξιν οἰανδήτινα ποιήσαντα εἰς τὸ μοναστήριον μνήμης ἕνεκα τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς χρέος ἐστὶν ἀπαραίτητον ἐκπληροῦν τὰ συμφωνηθέντα, κἂν ἐλάττω ὡσι τὰ τῆς προσενέξεως τῶν παρ' ἡμῶν ὑπὲρ ἐκείνου γινομένων, πολλῷ μᾶλλον ὀφείλομεν τοῦτο κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην πληροῦν εἰς τὸν πατέρα τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρίας καὶ δεσποίνης, ἀρκετῆς οὐσίας τῆς προσενέξεως ταύτης εἰς τὰ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἐκείνου γινόμενα. εἰ δ' ἴσως ποτὲ τῶν καιρῶν ἢ ἀφ' ἡμῶν

ἢ ἀπὸ τῶν μεθ' ἡμᾶς ἐπιχείρησασί τινες ἢ τῶν λειτουργιῶν ἀμελη-
σαι ἢ τοῦ ἐτησίου μνημοσύνου, κἀντεθῆεν ἐλάττω ποιῆσαι τὰ συμφω-
νηθέντα ταῦτα (ἐπεὶ τὸ κτῆμα ἐκεῖνο τῶν πεντακοσίων ὑπερπύρων
ὑπὲρ τούτων τῇ μονῇ παρεδόθη, καὶ κέρδος μὲν ἔχει τὸ μοναστήριον,
ζημίαν δὲ οὐδαμῶς, τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ κτήματος εἰσοδήματα ἐν τῇ
μονῇ πάλιν ἐξοδιάζεσθαι μέλλουσι καὶ οἱ ἱερωμένοι καὶ οἱ λοιποὶ
ἐσθίειν τε καὶ λαμβάνειν) καὶ ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰ-
κουμενικὸς πατριάρχης, ἀνεδέξατο τὴν περὶ τούτου ἐπιστάσιαν, ὥστε
μῆτε τὸ κτῆμα ἐκεῖνο πωληθῆναι ποτε καὶ ἀποσπασθῆναι ποτε τῆς
μονῆς, μῆτε ἀμεληθῆναι τι τῶν εἰς μνημόσυνον ἐκείνου ἀποταχθέν-
των, ὑφείλομεν μὴ μόνον τὴν κατάκρισιν καὶ τὴν καταδίκην ἐπιστά-
σθαι εἰς ἑαυτοῦς καὶ ἐκ θεοῦ καὶ ἐξ ἀνθρώπων, ὡς ἀγνώμονες καὶ
ἀχάριστοι καὶ κακοὶ φύλακες τῶν ἐμπιστευθέντων ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ
τοῦ κτήματος τούτου στερηθῆναι πατριαρχικῇ διαγνώμῃ, καθὼς ἐστὶ
δίκαιον, ὥστε ἐν ἄλλῃ μονῇ τοῦτο παραδοθῆναι, ἐκπληροῦν δυναμένη
τὰ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἐκείνου συμφωνηθέντα. τούτου γὰρ ἕνεκεν εἰς
ἐκπλήρωσιν καὶ μνήμην πάντων τούτων καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα
τῷ ἱερῷ κατεστρώθη κώδικι τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλη-
σίας, ὡς ἂν καὶ ὁ παναγιώτατος ἡμῶν οὗτος δεσπότης, ὁ οἰκουμενι-
κὸς πατριάρχης, ἕως ἂν ζῇ, καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτὸν δεσπύται καὶ
οἰκουμενικοὶ πατριάρχαι ἐπιτηρῶσι καὶ ἐπισκέπτωνται καὶ τὸ περὶ
τούτου, ἅτε δὴ τὴν τῶν χριστιανῶν φροντίδα καὶ τὰς ψυχὰς ἐγχει-
ρισθέντες παρὰ θεοῦ, τῶν τε ζώντων καὶ μάλιστα τῶν τεθνηκότων.
εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου δῆλωσιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ τὸ παρὸν ἡμῶν
ἐγεγόνει γράμμα, καὶ ταῖς ἡμετέραις ἐσημειώθη οικειοχείροις ὑπο-
γραφαῖς διὰ τὸ ἀδιάβλητον, κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον τῆς δ' ἰνδ. τοῦ ς
ἐ ν ν α κ ο σ ι ο σ τ ο ὕ δ' ἔτους· ἔτι ὁμολογοῦμεν, ὅτι παρελάβομεν ἀπὸ τῶν
ταιῶν καὶ ἀγίων ἡμῶν αὐθεντῶν καὶ βασιλέων ὑπέρπυρα ἑκατόν, ἵνα
ποιήσωμεν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μνημόσυνα τέσσαρα ὑπὲρ τῆς
ψυχῆς τοῦ πατρὸς τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας ἡμῶν κυρίας, τὰ μὲν δύο
ἀρτίως ὡς τεσσαράκοντα καὶ τριμήνια, τὰ δὲ δύο εἰς τὸ ἐξῆς ἐν τῷ
καιρῷ τῶν μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνου ἕξ καὶ ἐννέα μηνῶν, τὸ γὰρ
χρονιαῖον μνημόσυνον γενήσεται ἀπὸ τοῦ εἰσοδήματος, καθὼς εἴρη-
ται. ὑφείλομεν γοῦν καὶ ταῦτα ποιῆσαι ἐπιμελῶς καὶ ἐντίμως, καθὼς
ἄνωθεν ὑπεσχέθημεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν γράμματός τ'.

† Εἶχε τὸ πρωτότοπον καὶ ὑπογραφὰς ταύ-
 τας· Ὁ καθηγούμενος Γερμανὸς ἱερομόναχος· †
 Γρηγόριος ἱερομόναχος· † Ὁ ἐλάχιστος ἐν ἱερο-
 μονάχοις Ἰωσήφ καὶ ἐκκλησιάρχης· † Ἡσαίας
 ἱερομόναχος· † Θεοδώριτος ἐν ἱερομονάχοις
 καὶ πνευματικὸς ἐλάχιστος· † Διονύσιος ἱερο-
 μόναχος· † Σάββας ἱερομόναχος· † Θεόκτιστος
 ἱερομόναχος· † Ἡσαίας ἱερομόναχος· † Νεῖλος
 ἱερομόναχος· † Γερμανὸς ἱερομόναχος· † Μελέ-
 τιος ἱερομόναχος· † Νεόφυτος ἱερομόναχος· †
 Μανασσῆς μοναχὸς ὁ Μακροδόυκας· † Ὁ μοναχὸς
 Ναθαναὴλ· † Ἐφραὶμ μοναχὸς· † Μακάριος μο-
 ναχὸς· † Μάρκος μοναχὸς· † Νικόδημος μονα-
 χὸς· † Ἰακώβος μοναχὸς †.

II. † Ἐπεὶ ὁ κράτιστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ ἅμα τῇ κρα-
 τίστη μου καὶ ἀγίᾳ δεσποίνῃ, βουλευσάμενοι περὶ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ
 λήξει γενομένου ἐνδοξοτάτου αὐθέντου Σερβίας, κοροῦ Κωνσταντίνου,
 τοῦ πατρὸς τῆς κρατίστης μου καὶ ἀγίας δεσποίνης, διέκριναν καὶ
 ἠδύοκησαν, ἵνα οἱ ἐνασκούμενοι τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ τιμίου μου
 ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου καὶ ἐπικεκλη-
 μένη τῆς Πέτρας ποιῶσι καθ' ἑβδομάδα λειτουργίας τρεῖς ὑπὲρ τῆς
 φυγῆς ἐκείνου καὶ μνημόσυνον καθ' ἕκαστον χρόνον, καὶ ἔδωκαν
 ὑπὲρ τούτων ὑπέρπυρα πεντακόσια, ἵνα ἀγορασθῇ κτήμα δυνάμενον
 παρέχειν ἄξια τὰ ὑπερ αὐτῶν ἀναλώματα, ἐγένετο δὲ ἐπὶ τούτοις
 καὶ γράμμα παρὰ τῶν μοναχῶν τότε τὸ καταστρωθὲν ἐν τῇ παρόντι
 ἱερῷ κώδικι, πάντα κατὰ μέρος διεξίδον, ἐν ᾧ καὶ τὴν ἡμῶν μετριό-
 τητα καὶ πάντα τὸν μεθ' ἡμᾶς οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἐγγέγραπται,
 θελήματι καὶ ἀποδοχῇ καὶ ζητήσῃ τοῦ κράτιστου καὶ ἀγίου μου
 αὐτοκράτορος, ἐπιστατεῖν καὶ ἐπιβλέπειν πάντα τὰ συμφωνηθέντα
 ταῦτα καὶ ποιεῖν ἡμᾶς, ἐὰν ἀμελήσωσιν οἱ μοναχοί, ὅσα τὸ παρὸν
 γράμμα αὐτῶν διέξεισιν, ἢ μετριότης ἡμῶν πάντα καὶ ἀπεδέξατο καὶ
 ἐπήνεσε, τὸν τε σκοπὸν καὶ τὸ θεοφιλὲς τοῦτο ἔργον τῶν βασιλέων
 τῶν ἁγίων καὶ τὴν συμφωνίαν τῶν μοναχῶν, διὰ τοῦτο καὶ ἕως ἄν

ζώμεν ἡμεῖς, μέλλομεν ἐπισκέπτεσθαι τὰ περὶ τούτου καὶ ἐπιμελεῖσθαι γίνεσθαι ταῦτα κατὰ τὸ δυνατόν· ἐπεὶ δὲ γέροντες ὄντες καὶ ἀσθενεῖς τὸ κοινὸν καὶ ἡμεῖς μετ' ἄλλων ἀποδώσομεν χρέος, ἀξιούμεν πάντας τοὺς μεθ' ἡμᾶς οἰκουμένικους πατριάρχας, διαδέξασθαι καὶ τὴν περὶ τῆς πράξεως ταύτης καὶ συμφωνίας φροντίδα, ἅμα μὲν διὰ τὴν βασιλικὴν ἀνάθεσιν καὶ ἀξίωσιν, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ ἔργον αὐτὸ, εἰς ψυχικὴν ὠφέλειαν ἀπορώγ τεθνεότος ἀνθρώπου, ὃ καὶ χωρὶς τῆς βασιλικῆς ἀξιώσεως ἔργον ἐστὶ ποιμένος καὶ διδασκάλου, ἢ τῶν φυγῶν δηλαδὴ φροντίς καὶ ἐπίσκεψις. διὰ τοῦτο γὰρ μνήμης ἕνεκεν τό τε τῶν μοναχῶν, ὡς ὁράται, κατεστρώθη ἐνταῦθα γράμμα, ζητήσῃ καὶ θελήματι τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν παροῦσαν γραφὴν αὐτῆς ἐξέθετο ἐπὶ τῷ διατηρηθῆναι ταῦτα ἀμετάθετα καὶ ἀμεταποίητα †.

D. 6904 (1395) octobri. ind. IV.

Patriarcha profitetur, monasterium SS. Patrum in Iosbo non esse patriarchale.

† Φθάνει πρό τινος ἤδη καιροῦ ἀναδραμῶν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ὃ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων, ἀρχιμανδρίτης ἱερομόναχος κῦρ Γαλακτίων, καὶ τινὰ δικαιώματα ἐμφανίτας, ἃ διελάμβανε πατριαρχικὴν εἶναι τὴν κατ' αὐτὸν μονήν, καὶ μὴ ὑποκείσθαι τῇ μητροπόλει τῆς Μιτυλήνης, ἐπορίσατο καὶ γράμμα σιγιλλιῶδες τῆς ἡμῶν μετριότητος, πατριαρχικὴν εἶναι παρακελευόμενον τὴν τοιαύτην σεβασμίαν μονήν τῶν Ὁσίων Πατέρων καὶ μηδεμίαν ἔχειν ἄδεια τὸν κατὰ καιροὺς εὐρισκόμενον μητροπολίτην Μιτυλήνης εἰς αὐτόν· ἐπεὶ δὲ ἀρτίως τὰ ἐνταῦθα κατέλαβεν ὃ ἱερώτατος μητροπολίτης Μιτυλήνης καὶ ὑπέριτος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφός τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σπλιετουργός, κῦρ Ἰερεμίας, ἐνεφάνισε πράξεις συνοδικὰς τῶν ἀγιωτάτων ἐκείνων καὶ ἀοιδίμων πατριαρχῶν, τοῦ τε κῦρ Ἀρσενίου καὶ τοῦ κῦρ Ἰσαίου, ἃ δὴ διελάμβανον, μὴ εἶναι πατριαρχικὴν ταύτην τὴν ἀρτίως ἱσταμένην σεβασμίαν μονήν τῶν Ὁσίων Πατέρων, ἀλλ' ἑτέραν παρὰ ταύτην, τὴν τοῦ ὁπίου Γεωργίου, ἣτις ἀρτίως οὐδὲ εὐρίσκεται, οὐδὲ ὅλως συνίσταται, κατεχαλάσθη γὰρ καὶ ἐρείπιον γέγονε, καὶ τέλος ἠρξανήθη, καὶ οὐδὲ αὐτὴ τελέως ἦν πατριαρχικὴ· εὐρέθη μὲν γὰρ οὐσα κατ' ἀρχὰς αὐτόνομος καὶ ὑπὸ μηδένα ἐπίσκοπον, ὑπερ ἣν ἀριθήλως παρὰ κανόνας,

διεκρίθη δὲ τηρικαῦτα συνοδικῶς, μνημόσυνον μόνον ἔχειν τὸν πατριάρ-
 χην ἐν ταύτῃ, τὴν δὲ γε ἐφορίαν τε καὶ διοίκησιν καὶ τῶν αὐτῇ προσ-
 όντων μετοχιῶν ἀπάντων τὸν κατὰ καιροῦς εὑρισκόμενον μητροπο-
 λίτην Μιτυλήνης, ὡς τοπικὸν ἐκείσε ἀρχιερέα εὑρισκόμενον, καὶ τῇ
 αὐτοῦ ὑποκείμενα ἐνορία τε καὶ μητροπόλει, καὶ ἐξ ἐκείνου μέχρι τοῦ
 νῦν τοῦτον ἐκράτει τὸν τρόπον, καὶ ἡ μὲν τοῦ δόλου Γεωργίου μονὴ
 ἀφανισθεῖσα συνδιέφθειρε καὶ τὰ ἐν ταύτῃ πατριαρχικὰ δίκαια, τῶν
 δὲ ἄλλων ἀπάντων προαστείων τε καὶ λοιπῶν μετοχιῶν καὶ τῶν ἐκ-
 κλησιῶν ὁ κατὰ καιροῦς μητροπολίτης Μιτυλήνης εἶχε τὴν πρόνοιαν
 ὡς ἐπίσκοπος τοπικὸς, καὶ καθιέρου μὲν τὰς ἐν αὐτοῖς ἐκκλησίας,
 ἐμνημονεύετο δὲ καὶ ἐν ταύταις ὡς ἐπίσκοπος τοπικὸς μέχρι καὶ τοῦ
 λαβεῖν τὸν ἀρχιμανδρίτην τὰ δικαιώματα παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότη-
 τος, ἐπεὶ οὖν ταῦτα τοῦτον προέβη τὸν τρόπον, καὶ οὕτως ἔχειν ἀπε-
 δείχθησαν, ἔχει δὲ καὶ τὸ δίκαιον αὐτῷ, διέγνω καὶ ἀπεφῆνατο ἡ
 μετριότης ἡμῶν, εὑρίσκεσθαι καὶ πάλιν αὐτὰ, τὴν τε σεβασμίαν μο-
 νὴν τῶν Ὁσίων Πατέρων καὶ πάντα τὰ ταύτης μετόχια καὶ τὰς ἐν
 αὐτοῖς ἐκκλησίας ἀπάσας, ὑπὸ τὴν ἐπικράτειαν καὶ διοίκησιν τοῦ
 ἱερωτάτου μητροπολίτου Μιτυλήνης καὶ ἔχειν εἰς ταῦτα τὴν ἣν εἶχε
 καὶ πρῶην νομὴν καὶ συνήθειαν, ἤγουν τὸ τε μνημόσυνον αὐτοῦ ἐν
 ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ τὴν εἰς ταῦτα πνευματικὴν ἀνάκρισιν καὶ
 διοίκησιν, καὶ ἀργὰ εἶναι τὰ προβάντα ἅπαντα, τὰ τε δικαιώματα,
 ὅσαπερ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμανδρίτης, καὶ ὡς πατριαρχικὸς ἔξαρχος
 καθιερώσεις ἐποίησεν, ἐπεὶ οὐκ εἰς ἀρτίως ἀνεγειρομένους ναοὺς ταύ-
 τας ἐποίησεν, ὅσαπερ τῇ πατριαρχικῇ ἐνδεδόσαι ἀξιώματι, ἀλλ' εἰς
 ναοὺς παλαιοὺς καὶ καθιερωμένους παρὰ τῶν κατὰ καιροῦς μητρο-
 πολιτῶν Μιτυλήνης, εἰς τινὰς δὲ αὐτῶν καὶ τῶν ἁγίων θυσιαστηρίων
 ἀσαλεύτων μενόντων, ἅπερ ἅπαντα παρὰ κανόνας εἰσι, καὶ μᾶλλον ὑπὸ
 ἐγκλήμασιν ἔστιν ὁ ταῦτα ποιήσας· ἔξει τοίνυν ὁ Μιτυλήνης, ὡς εἴρη-
 ται, τὴν ἣν εἶχε νομὴν καὶ συνήθειαν εἰς τε τὴν τῶν Ὁσίων Πατέρων
 σεβασμίαν μονὴν καὶ τὰ αὐτῆς πάντα μετόχια ἀδιασειστως, μέχρις ἂν
 ὁ ἀρχιμανδρίτης ἢ δι' ἑτέρου τινὸς ἀποκομίσει πρὸς τὴν ἡμῶν με-
 τριότητα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, τὰ τε πρῶτα ἐκεῖνα καὶ παλαιὰ, καὶ
 ἅπερ ἐπ' ἐκείνοισ ἐπεκτῆτατο πρὸ ὀλίγου, ὡς ἂν συγκρουσθέντων μετὰ
 τῶν τοῦ Μιτυλήνης διαγνώμεν συνοδικῶς πᾶν, ὅπερ ἂν ἐξ ἀμροτέρον
 ἀναφανῇ κανονικόν τε καὶ δίκαιον· οὐ γὰρ βούλεται ἡ μετριότης ἡμῶν

τοῖς πατριαρχικοῖς συντετάχθαι δικαίως τὴν τοιαύτην σεβασμίαν μονήν, εἴπερ τῷ Μιτυλήνης ὑπόκειται, ὅτι τε παρά κανόνας ἐστί, καὶ ἄλλως πῶς μέλλομεν αὐτοὶ τὸ δίκαιον ταῖς ἄλλοις νομοθετεῖν καὶ ἀδικίας ἀπέχεσθαι, εἴπερ ἔργοις αὐτὸ μὴ ἔνδειξόμεθα πάσι; τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Μιτυλήνης καὶ ὑπερείμῳ, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, εἰς ἀσφάλειαν ἀπολυθὲν ἐν ἔτει ς ἑννακοσίου τοῦ δ' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. δ' †.

DL. (6904—1395) ianuario-februario. ind. IV.

Professio fidei Alexii Palaeologi et Antonii Lombardi.

I. † Μετὰ τὸ ἅγιον σύμβολον ἀποβάλλομαι τὴν παρά τῶν Λατίνων γενομένην προσθήκην ἐν τούτῳ τῷ ἁγίῳ συμβόλῳ τὴν λέγουσαν, ὅτι ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, πιστεύω γὰρ καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται. ἀποβάλλομαι δὲ καὶ πάντα τὰ ἔθιμα αὐτῶν καὶ τὴν πολιτείαν καὶ διαγωγὴν αὐτῶν, ὅσα εἰσὶν ἔξω τῆς ἁγίας καθολικῆς τῶν χριστιανῶν ἐκκλησίας καὶ τῆς νομοθεσίας τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων, καὶ στέργω καὶ φρονῶ πάντα, ὅσα καὶ ἡ ἁγία ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ προσέρχομαι ὀλοφύχως καὶ καθαρῶς τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, κορυῷ Ἀντωνίῳ, καὶ τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ. μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἰνδ. δ' †.

† Ἀλέξιος Παλαιολόγος στέργων ὑπέγραφα †.

II. † Μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. δ' προσήλθε τῇ καθ' ἡμᾶς ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησίᾳ Ἀντώνιος ὁ Λουμπάρδος ὁ Τσατζίβα, καὶ ὁμολόγησε στέργειν τὴν ἡμῶν ἁγίαν πίστιν, ἀποβαλλόμενος τὴν βλάσφημον προσθήκην ἐν τῷ ἁγίῳ συμβόλῳ τὴν τῶν Λατίνων καὶ τὰ ἔθιμα πάντα ἐκείνων, καὶ διὰ ταῦτα ἐσημειώθη ἐν τῷ παρόντι ἱερῷ κώδικι †.

DII. Sine anno.

Professio fidei Constantini Asani, abiurantis dogmata Barlaam et Acindyni.

† Ὁμολογία τοῦ Ἀσάνη κῦρ Κωνσταντίνου †.

† Ἐπεὶ τινες ὑπαφίαν κατ' ἐμοῦ σχόντες, ὡς πρόσκειμαι τοῖς δόγμασι τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδόνου, ἃ τῷ ἀναθέματι καθοπέβαλε συνοδικῶς ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, ἀνέφερον τοῦτο εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν αἰνοδοὴν, καὶ διὰ τοῦτο ἐδέησεν, ἵνα δῶ πληροφορίαν περὶ τῆς δόξης ἧς ἔχω περὶ τούτων, καὶ ἀπαλείψω ἀπὸ πάσης ψυχῆς πᾶσαν ὑπόληψιν πονηράν, ἣν ἔχουσιν ἴσως περὶ ἐμοῦ, ἰδοῦ, τὴν παροῦσάν μου διδῶμι ὁμολογίαν, δι' ἧς ἅμα μὲν ἐπικυρῶν, ἅπερ ἐγγράφως τῷ αἰοιδίμῳ καὶ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ, κυρῷ Νείλιρ, ἅμα δὲ καὶ εἴ τι ἐλλιπῶς ἐν ἐκείνοις εἶπον, νῦν ἀναπληρῶν λέγω, ὅτι στέργω τὰ δόγματα, ἅπερ στέργει καὶ ὁμολογεῖ ἡ ἀγία καὶ χάριτι θεοῦ ὁρθόδοξος ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἧς ἀρτίως προστάτης ὁ ἀγιώτατος ὑπάρχει πατριάρχης κῦρ Ἀντώνιος, τὸν δὲ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδόνον καὶ τὰ δόγματα αὐτῶν ὡς ἀλλότρια τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν δογμάτων καθοποβάλλω τῷ ἀναθέματι, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ πάντας τοὺς ὁμόφρονας καὶ ὁπαδοὺς καὶ διαδόχους αὐτῶν. αἵτη μου ἐστὶν ἡ ὁμολογία, μεθ' ἧς εὐχομαι παραστῆναι τῷ κριτῇ ζώντων καὶ νεκρῶν, κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ θεῷ καὶ σωτῆρι, ἐν τῇ κοινῇ τῆς ὁμολογίας ἡμέρᾳ. καὶ δι' ἀσφάλειαν ὑπέγραφα †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως Κωνσταντίνος ὁ Ἀσάνης †.

DIII. (6904—1394) aprili. ind. IV.

Patriarchae litterae datae ad Lemnios de dote coniugis Chrysoloras.

† Πιττάκιον πατριαρχικὸν πρὸς τοὺς κεφαλὰς τῆς Λήμνου περὶ τῆς γυναικὸς Χρυσολωρᾶ τοῦ Καλοῆθῃ †.

† Περιπόθητε θεῖε τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, κῦρ Θεόδωρε Παλαιόλογε, πρωτοβεστιαρίτα, καὶ σὺ, αἰκέτε τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, κῦρ Μανουὴλ Ἐσκαμματισμένε, ἐν